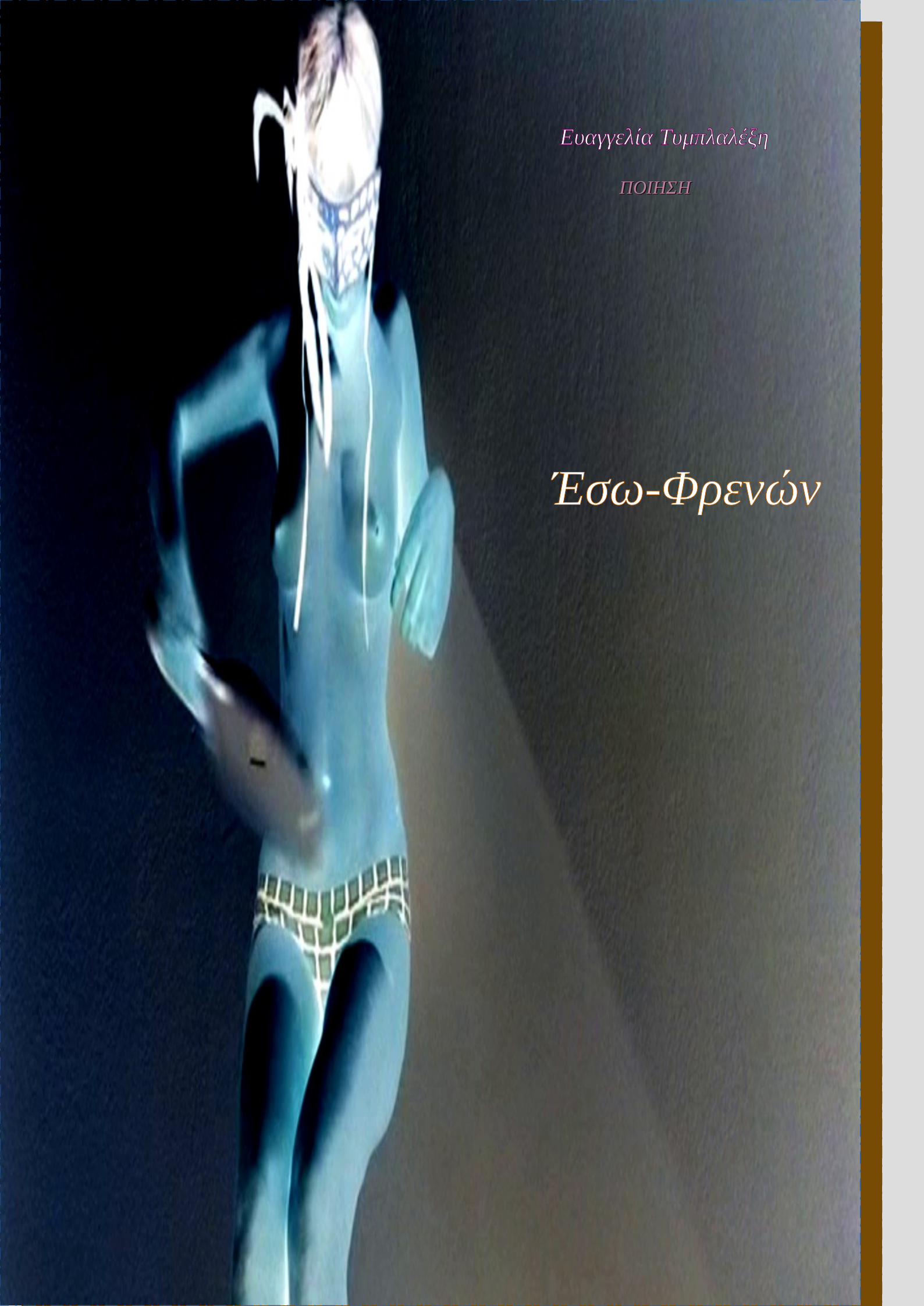

Ευαγγελία Τυμπλαλέξη

ΠΟΙΗΣΗ

Έσω-Φρενών

Ἑσω-Φρενών

Τίτλος συγγράμματος
Έσω-Φρενών

Συγγραφέας
Ευαγγελία Τυμπλαλέξη

Εικονογράφηση
Στιγμιότυπα από την εικονοποίηση του πονήματος

Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Ευαγγελία Τυμπλαλέξη

Διεύθυνση Έκδοσης
Granaziradio.com

Φιλολογική επιμέλεια
Ευαγγελία Τυμπλαλέξη

Έκδοση
7 Αυγούστου 2020

Το παρόν περιεχόμενο υπάγεται σε Άδεια Χρήσης Creative Commons Attribution
Με την προϋπόθεση να αναφέρεται το όνομα της συγγραφέως.

*Ευχαριστώ τον γιο μου Γιώργο,
για το Φως
με το οποίο ραίνει το σκοτάδι μου...*

Έσω-Φρενών

Ευαγγελία
Τυμπλαλέξη

Περιορισμένος Πλανήτης

Σε Σπήλαιον Άδειο

Κι οι Περιπατητές του

Διψασμένοι

Πεινασμένοι

Ταπεινωμένοι

Όσο ΠΟΤΕ...

*Τα μάτια και τα αυτιά είναι κακοί μάρτυρες
Για τους ανθρώπους
Που έχουν βάρβαρες ψυχές...*

Ηράκλειτος

Περιεχόμενα

<i>Εισαγωγή.....</i>	<i>11</i>
<i>Αλγολαγνεία.....</i>	<i>15</i>
<i>Πρυτανεία.....</i>	<i>22</i>
<i>Μαγγανεία.....</i>	<i>33</i>
<i>Ερμηνεία.....</i>	<i>43</i>
<i>Κυβερνεία.....</i>	<i>53</i>
<i>Ειρωνεία.....</i>	<i>63</i>
<i>Συντελεστές.....</i>	<i>77</i>

Εισαγωγή

Πρόοδος-Ανάπτυξη-Εξέλιξη-Ευμάρεια.

Σιτοδείες-Λιμοί-Θεομηνίες-Κακοπραγία.

Αυτό το δίπολο συντροφεύει εδώ και αιώνες τα βήματα του Ανθρώπου.

Κραταιοί ιδεολογικοί πυλώνες δείχνουν να ταλαντώνονται χωρίς να καταλήγουν σε βιώσιμη εξέλιξη ή έστω σε αίσια παλινδρόμηση, τη στιγμή που οι κοινωνικοί ιστοί ανά τον Κόσμο ασθμαίνουν μπρος σε επείγοντα προβλήματα, εμφανώς δυσεπίλυτα.

Πολλάκις έχω αναρωτηθεί σχετικά με την Ευθύνη του ατόμου και των μαζών.

Έχουμε μερίδιο στο Γίγνεσθαι ή είμαστε έρμαια στον Καραγκιοζομπερντέ;

Η Ιστορία έχει αποδείξει πως ο «ανθρωπάκος... ο Μέγας» θέλγεται απ' τη φρίκη, την οποία:

- επινοεί προς επικυριαρχία σε άλλα ομοειδή ή αλλοειδή Ζώα
- χρησιμοποιεί προς παραδειγματισμό
- προωθεί ως «ψυχαγωγική» αντίσταση.

Κατά την παρατήρηση-μελέτη των κοινωνικών δομών ανά τους αιώνες παρατηρούνται οι «ευυπόληπτοι», που ακολουθούν κατά γράμμα τον νομικισμό, που οι ίδιοι συντάσσουν και στον οποίο στηρίζουν την προστασία των αγαθών-της θέσεως-του γοήτρου τους και κατ' εφάπτομένη παγιώνουν την λεγόμενη «Ταξική διαστρωμάτωση», και οι «ανυπόληπτοι», οι οποίοι διώκονται επειδή αντιτίθενται στην εν λόγω τυπολατρεία.

Αναδρομικά λοιπόν, ποιοι ήταν:

- αυτοί, που ρίχνονταν στο Βάραθρο απέναντι απ' την Ακρόπολη στην Αθήνα των Κλασσικών Χρόνων, και για ποιους λόγους «στέφονταν με το ακάνθινο στεφάνι» του Μελλοθάνατου; Δόκιμο να διασαφηνιστεί πως το Βάραθρο βρισκόταν επί του δημόσιου δρόμου προς τον Πειραιά, ώστε να εκτίθεται το κατακρεουργημένο σώμα στη θέα των περαστικών προς φρονηματισμό τους.
- αυτοί, που αποφάσιζαν να καταθέσουν τη ζωή τους οβολό στις Μονομαχίες της αιμοδιψούς Ρωμαϊκής Κοινωνίας, και για ποιους λόγους υπηρετούσαν τον εκπαιδευτικό πυρήνα της απόλυτης πολεμικής μηχανής; Δόκιμο να διασαφηνιστεί πως ο όρος Gladiator έλκει τη ρίζα του απ' το gladius, που σημαίνει ξίφος. Ο Μονομάχος ετοιμαζόταν με τελετουργική μύηση στην αγριότητα και στην εξολόθρευση του «αντιπάλου», ο οποίος διήγε τις ίδιες ακριβώς συνθήκες βίου κι επομένως δεν ήταν και τόσο «αντίπαλος»! Στην ουσία οι πραγματικοί Αντίπαλοι έκλειναν τα εισιτήριά τους για τις κερκίδες των επισήμων ή των Μεσαίων και Μικρό-μεσαίων Αστών. Δεν είναι τυχαίο που ονομαζόταν η Μονομαχία *munera*, που σημαίνει «Δημόσια Προσφορά»!! Οι θεατές υπό το πρόσχημα του εξιλασμού των Πνευμάτων των Νεκρών – των Θεοτήτων – των θανόντων Αριστοκρατών μηχανεύονταν αιματηρές αναπαραστάσεις για να θριαμβολογήσουν σχετικά με την υπεροχή τους.

- αυτοί, που ρίχνονταν βορά στην αρένα των Θηριομαχιών, στο θέατρο του Διονύσου των Αθηνών και στην Κόρινθο κατά τη μετάβαση στους Ρωμαϊκούς χρόνους;; Δόκιμο να διασαφηνιστεί πως οι «Αθηναίοι Αστοί ανέχονταν να ρέει άφθονο ανθρώπινο αίμα κάτω απ' την Ακρόπολη, εκεί που κάποτε πρωτοστατούσε η Τραγωδία» κατά την αγανάκτηση του λαϊκού φιλοσόφου Δίων του Προυσαεύς!!
- αυτοί, που στην Ευρωπαϊκή Δύση του Μεσαίωνα και των Νεότερων Χρόνων, θυσιάζονταν στις πυρές – τους τετραχισμούς – την καρμανιόλα; Δόκιμο να διασαφηνιστεί πως ο Τετραχισμός συνιστούσε είδος θανατικής ποινής, που επιβαλλόταν στη Γαλλία κατά την εποχή της Μοναρχίας σε ανθρώπους που αποπειρώνται δολοφονία κατά του Βασιλιά, αποτίναξη του ζυγού δηλαδή! Ο «αντιρρησίας συνειδήσεως» προσδενόταν σε τέσσερα άλογα, τα οποία κατά τον καλπασμό τους διαιρούσαν στα τέσσερα το άτυχο σώμα. Και στα τρία τερατώδους σύλληψης θεάματα οι θεατές προέρχονταν απ' τα στρώματα των αστών, οι οποίοι τοιουτοτρόπως έδειχναν το διεκπεραιωτικό τους στυλοπάτι στον Μονάρχη και την πάταξη οιασδήποτε μορφής αντίστασης της φτωχολογιάς.
- αυτοί, που υποβάλλονταν στις αποτρόπαιες πρακτικές φάλαγγας – παλουκωμάτων – τσιγκελιών – αποκεφαλισμών, στην Οθωμανική Αυτοκρατορία;; Δόκιμο να διασαφηνιστεί πως οι «αξιόποινες πράξεις» έβλεπαν την τέλεση της ποινής τους σε κεντρικά σημεία των Πόλεων, όπου οι περαστικοί από θεατές μετατρέπονταν σε συνεργούς.
- αυτοί, που υπόκειντο σε πάνδημες διαπομπεύσεις στις Πλατείες νησιών και Πόλεων ως «Μοιχοί-Μοιχαλίδες»; Δόκιμο να αναφερθεί πως οι ποινές ενείχαν ταξικό χαρακτήρα, αφού οι έχοντες μπορούσαν να εξαγοράσουν την ποινή τους και βεβαίως οι έχοντες ήσαν και οι Πελάτες στα πορνεία!
- αυτοί, των οποίων το σώμα παρέμενε πισσωμένο στο ικρίωμα επί μήνες κατά την Αγγλική κατοχή; Δόκιμο να αναφερθεί πως στη Ζάκυνθο οι αγχόνες στήνονταν σε υψώματα, ώστε οι διαβάτες να τα βλέπουν και να συμπράττουν εν τέλει στο ανοσιούργημα.
- αυτοί, που αιματοκυλίστηκαν στους Ιπποδρόμους κατά την περίοδο των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων; Δόκιμο να αναφερθεί πως ο εκάστοτε Αυτοκράτορας έθετε στη λαϊκή βάση τις υπόνοιές του περί «σφετερισμού του Θρόνου». Οι εξαθλιωμένες μάζες απ' την απαιδευσία και την πείνα επιδίδονταν σε διαπόμπευση και άνανδρη κακοποίηση των ανυπεράσπιστων κι αιμόφυρτων κρατουμένων, επειδή εναντιώνονταν στην καύση των «Μαγισσών» – στον λιθοβολισμό των «απίστων»! Οι έξω-δυναστικές συγκρούσεις μετεξελίσσονταν σε έσω-δυναστική διαπάλη των Τάξεων.

Όσο και να μελετήσουμε, καταλήγουμε στα ίδια συμπεράσματα. Οι μορφές Εξουσίας ενσπείρουν νάρκες στο Κοινωνικό σώμα και σε πιθανή έκρηξή τους δεν αφυπνίζεται το ανθρώπινο αλλά το ταξικό ένστικτο. Οι αποθηριωμένες αγέλες διψούν για αυτοδικία. Στο παλκοσένικο τα ανώτερα στρώματα θέτουν έναν Γιάννη-Αγιάννη να πρωτοστατεί και να διασαλεύει την Τάξιν, ώστε να κληθούν τα μεσαία και μικρό-μεσαία στρώματα όχι για να υπερασπιστούν τον θώκο του Ανώτερου Αξιώματος, το οποίο είναι δεδομένο, αλλά να διασφαλίσουν τα προνόμια και κέρδη, που απέσπασαν απ' τη συνέργεια, ώστε να μην καταστούν διαφυγόντα.

Εδώ και πολλές δεκαετίες ο ίδιος ο άνθρωπος απεργάζεται δεινά για το είδος του.

Οι άκριτες ενέργειές του, διεπόμενες από άκρατη ματαιοδοξία προς επικυριαρχία, καταστρέφει το φυσικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο γεννιέται και είναι προορισμένος να ζήσει, εξοντώνουν χιλιάδες ομάδες άλλων έμβιων όντων, σκλαβώνουν την Ύπαρξη μέσω μιας εξαντλητικής ψηφιοποίησης, ικανή να καταστέλλει και το ελάχιστο ψήγμα ελευθερίας.

Η απόφαση δεκάδων κυβερνήσεων να κηρύξουν τα κράτη σε κατάσταση καραντίνας λόγω ενός «επικίνδυνου ιού» εμφανίζεται λίαν συντονισμένη, κάτι που μόνο «ενδιαφέρον για τον Πολίτη» δεν μπορεί να επιδεικνύει, αφ' ενός επειδή ο όρος «Πολίτης» χρησιμοποιείται εντελώς καταχρηστικά εφ' όσον ο κάτοικος μιας χώρας έχει μετατραπεί σε υπήκοο και μάλιστα όχι ερήμην αλλά με την αφελώς συμφεροντολογική συγκατάβασή του, και αφ' ετέρου επειδή εδώ και αιώνες οι αστικού τύπου τεχνο-δημοκρατίες έχουν δολίως εκφασίσει τη θεσμοποίηση πλαισίου διακυβέρνησης με απώτερο σκοπό τη συγκάλυψη ανισοτήτων, υφέρπουσα στο «κοινωνικό στρώμα» ανέκαθεν.

Το αφήγημα περί «Κοινωνίας», το οποίο προτάσσεται ανελλιπώς από τους δημοπίθηκους, δεν είναι παρά η αυταπάτη που δημιουργεί η φασίζουσα συμπεριφορά στον θύτη, ώστε να καλμάρει τις ενστάσεις Συνειδήσεως.

Πως ο άνθρωπος ωστόσο δύναται να βιώσει-να ανταποκριθεί στην ίδια τη Φρίκη που σπέρνει;

Το έργο «Εσω-Φρενών» είναι μία ποιητική σύνθεση, η οποία πλαισιώνεται από εικόνα-ηχητική απαγγελία του πονήματος-μουσική επένδυση.

Οι λήψεις, οι οποίες γυρίστηκαν σε διάφορα εξωτερικά κυρίως τοπία εν μέσω απαγορεύσεων και αποκλεισμού, αποτέλεσαν αφ' ενός το σκηνοθετικό-συγγραφικό και εν γένει δημιουργικό εφαλτήριο για τη γράφουσα-Δημιουργό την ίδια, αλλά και το ορμητήριο πολλών ανήσυχων υπάρξεων, που συμμετέχουν μεθερμηνεύοντας την αυθεντική τους παρουσία σε καρικατούρα.

Οι ήρωες-καρικατούρες υποφέρουν κατά τον εγκλωβισμό που προκαλεί ο σύγχρονος τρόπος διακυβέρνησης των Πολιτειών ανά τον Κόσμο και παλεύουν για την εκ νέου κατάκτηση της Ελευθερίας.

Η ποιητική δημιουργία χωρίζεται σε έξι ποιητικές ενότητες, και ως εκ τούτου προκύπτουν έξι αυτόνομα μεν βίντεο προσηλωμένα στην επιμέρους προσέγγιση της «σχιζοφρενικής μετάλλαξης» στην οποία υποπίπτει ο άνθρωπος λόγω του εγκλεισμού και της στέρησης Ελευθερίας ψηφίδες του Όλου δε, αφού κατ' επέκταση συγκολώνται στην συνάρμωση του ευρύτερου ύφους της θεματικής. Οι ποιητικές ενότητες, όπως αυτές παρουσιάζονται στο έργο, είναι οι εξής:

- [Αλγολαγνεία](#)
Τσως Λιμοκτονία
- [Πρυτανεία](#)
Τσως Γενοκτονία
- [Μαγγανεία](#)
Τσως Χαλκομανία
- [Ερμηνεία](#)
Σίγουρα πάντως Προξενία
- [Κυβερνεία](#)
Τσως Πορνεία
- [Ειρωνεία](#)
Σίγουρα πάντως Ανία

Το «Παιδί» για να ελευθερωθεί
Δεν πρέπει να το «σώσει» ΚΑΝΕΝΑΣ...

Είμαι το Νο 5843
Σέρνω μαζί μου
Τον ιδρώτα της Γης

Είμαι Φορέας
Είμαι Φορέας
Είμαι Φορέας

Η ανοσολογική σας απόκριση είναι ανεπαρκής

Του Τρόμου τα Φαντάσματα
ΟΛΟΙ Φορείς ασυμπτωματικοί
Βγαίνουμε απ' τα χαλάσματα
Κερνώντας τον Θάνατο ρακή

Πριν χρόνια γέννησα έναν άνθρωπο
Δεν έχει και τόση σημασία
Όχι ο άνθρωπος που γέννησα
Όσο τα ηλεκτροφόρα τα Σύρματα
Τον έσφιξα μ' αυτά τόσο γερά
Για την «Ασφάλειά» του
Και να φανταστείς
Δεν ήθελα καν να διαιωνίσω το «Είδος»

Έρχεται η κυρία με τα λευκά
Να μου βάλει τη μάσκα κι ένα δισκίο
Κάτω από τη γλώσσα
Οι ρυθμίσεις πέτυχαν

Η μικρή Ελένη κάθεται και κλαίει
Γιατί δεν την παίζουν οι φιλενάδες της

Μ' ενοχλεί που στο Σχολείο μας βάζουν
Περισσότερα μαθήματα για το σπίτι
Εσύ γιατί δεν είσαι στη σιερά σου;

Τον Πατέρα φοβού που «στοργικά»
Και «ήσυχα» σε κατέδωσε στις Αρχές
Φοβού τη Μάνα που «σπλαχνικά»
Τροχίζει απ' τα φτερά σου τις Αιχμές
Συνδεδεμένες οι παραλληλότητες της Ύλης
Με την τραχιά την Ανακούφιση

Κλείνω τα μάτια
Κλείνω τα μάτια
Κλείνω τα μάτια

Κατάλαβες πως εδώ είναι η Κόλαση
Εδώ οι Βρυκόλακες και οι Κανίβαλοι
Με τίτλους χρηματιστηριακούς στήνεται το Νεκροτομείο
Έκπτωτοι Άγγελοι απ' τη ρυπαρή την Τρώγλη
Τα Ούλα μας τα σφαγιασμένα στις Ωγυγίας τη Νήσο
Ριγμένη σχεδία στο πέλαγο κρυφά απ' την Καλυψώ
Από ηδονή παράφορη στου δρεπανιού την κόψη
Και τα ξεκοιλιασμένα Σπλάχνα στο Ιερό της Βρισηίδας

Καθημαγμένος κουρνιαχτός στο βιτρούβιο το Σώμα
Στον Οίκτο βορά των likes σαν σκύλος του Pavlof

Άσε τον γδούπο να περιφρουρεί
Την ηλιθιότητα στο ιερό οχυρό της
Φορείς ΟΛΟΙ ασυμπτωματικοί
Με φτέρνισμα ασύμμετρα σωσμένο
Στο μάντηλο της Λευκοθέας

Το άναυδο χρώμα
Όλο το Κενό της Λιμοκτονίας
Απ' τον Ήλιο ξεθωριασμένη
Και ξεφτισμένη απ' τη Βροχή
Τρέχουμε
Τρέχουμε
Τρέχουμε

Είν' Αόρατη η μύηση
Κι αναπόδραστη της Σκλαβιάς

Κατάλαβες πως εδώ είναι η Κόλαση
Η φυλάκιση στα καζάνια
Με σουβλερό τσερβέλο
Εδώ οι Βρυκόλακες και οι Κανίβαλοι
Πάντα η οσμή παγιδεύει στα Εγκόσμια
Την Ουσία τη θνητή

Στα γονίδιά σας πληροφορίες
Γεννητικώς ασύμβατες
Παρακαλώ διαγράψτε δεδομένα
Δεν υπάρχει αρκετά διαθέσιμος χώρος για αποθήκευση

Αλγολαγνεία Τσως Λιμοκτονία

Κάθε που ο Ήλιος σαλαγά τις Χήνες
Νέοι Βλαστοί στον Θάλαμο των Λεχωίδων
Είδωλα και κούφια Σκιά αιώνια να διαφεντεύει
Τρέχουμε
Τρέχουμε
Τρέχουμε

Φοβού τη Μάνα
Φοβού τη Μάνα
Και τον Πατέρα φοβού
Και τον Πατέρα φοβού
«Σπλαχνικά» σε καταδίδουν στις Αρχές
Και «στοργικά» τροχίζουν απ' τα φτερά σου τις Αιχμές

Ποιος έχει σειρά
Ναι, Εσείς! Πείτε μου.
Ποιο νούμερο είστε;

Αυτό το μάτι με βλέπει
Αυτό το μάτι με βλέπει

Κάθε που ο Ήλιος σαλαγά τις Χήνες
Νέοι Βλαστοί στον Θάλαμο των Λεχωίδων
Μια Νιότη άδεια χωρίς βίωμα και στέρηση
Είδωλα και κούφια Σκιά αιώνια να διαφεντεύει
Αφού απ' τους Νέους ξεριζωμένη η Νιότη
Ιδού ο Κουασιμόδος
Ιδού και το Οίδημα
Τρέχουμε
Τρέχουμε
Τρέχουμε

Πριν χρόνια γέννησα έναν άνθρωπο
Δεν έχει και τόση σημασία
Όχι ο άνθρωπος που γέννησα
Όσο τα ηλεκτροφόρα τα Σύρματα
Τον έσφιξα μ' αυτά τόσο γερά
Για την «Ασφάλειά» του
Και να φανταστείς
Δεν ήθελα καν να διαιωνίσω το «Είδος»

Είμαι το Νο 5832
Σέρνω μαζί μου τον ιδρώτα της Γης καθώς γυρνάει
Εκλέγω Μόνος τους δεσμοφύλακές μου
Αυνανίζομαι αφού οι ερωμένες οσφραίνουν τον Χρόνο
Να παντρευτούν και να θηλάσουν Μωρά
Μπορώ να διαβεβαιώσω την «ευτυχία» μου
Ανβάλω το φυματικό μου πνευμόνι σ' ένα Κίνημα
Κάτι περιμένει κι από μένα η Ζήση

Σαν η Αστάρτη μπήκε στο πλεούμενο ένα βράδυ
Μια Βιβλιοθήκη σκάλισα από ξύλο Κέδρου
Και χώρισα τη Ζωή μου σε πράξεις τέσσερις
Μία «με Πατέρα» και μία «δίχως Πατέρα»
Μία «δίχως Μάνα» και μία «με Μάνα»
Συρτάρια ευρύχωρα με την Αταξία στον κόρφο
Σαν ενοχλητικός λαθρεπιβάτης με ρώτησες «αν ξεμπερδεψα»
Αλλά σου είπα κοφτά «έχουμε και δουλειές»
«Δεν μπορώ να καθαρίζω όλη τη Μέρα»
Και πάλι επέμεινες ρωτήματα ν' αλέθεις κραυγαλέα
«Το Παιδί σε κάνένα συρτάρι δεν υπάρχει»;
«Πως! Βεβαίως! Το Παιδί υπάρχει
Στην πράξη «με Μάνα» αλλά και στην πράξη «χωρίς Μάνα»
Βρίσκεται επίσης στην πράξη «χωρίς Πατέρα»
Όμως δεν βρίσκεται στην πράξη «με Πατέρα»
«Και μένα σε συρτάρι μ' έχωσες Μωρή»;
Γω δεν χωράω σε συρτάρια. Νεκρός μπορεί»
Είδα τα μάτια σου ν' αστράφτουν σκαρφαλωμένα σε Δεντρόσπιτο
Και γύρισες την Πλάτη στην Ερημιά του Δρόμου
Είσαι στο συρτάρι «χωρίς Μάνα» και στο συρτάρι «χωρίς Πατέρα»
Μα δεν χωράς και το σπιρτόκουτο στοιχειώνει μια Φοβέρα

Αν είσαι παιδί της γειτονιάς
Ή του κολεγίου τζιτζιφιόγκος
Τάχατες νοιάζεσαι με φιέστες επικοινωνιακές
Κατάλαβες πως εδώ είναι η Κόλαση
Η φυλάκιση στα καζάνια
Με σουβλερό τσερβέλο
Εδώ οι Βρυκόλακες και οι Κανίβαλοι
Πάντα η οσμή παγιδεύει στα Εγκόσμια
Την Ουσία τη θνητή

Καθημαγμένος κουρνιαχτός στο βιτρούβιο το Σώμα
Απλώνω γάλα με κανέλλα
Πάνω στην προ-αιώνια κόπια
Με τον ομφαλό ως κέντρο
Και τα χέρια σε πλήρη έκταση

Παρακαλώ διαγράψτε δεδομένα
Δεν υπάρχει αρκετά διαθέσιμος χώρος για αποθήκευση

Η Ηλιθιότητα περιφρουρείται
Στο ιερό Οχυρό της
Στο ιερό Οχυρό της

Ανακατώνει η Αυγή λαχταρισμένη
Την «Ευτυχία» σε κρέμα αντιγήρανσης
Στο Stay-Homme γονατίζοντας τη «Γαλήνη»
Δίπατη χωρίς Μέρα η ασθένεια του αστόχαστου Διαβάτη
Ωσάν «Πρωτόγονου» απάντηση σύντομη και κοφτή
Στο τσιγαράκι μη και ρολάρουν πριτσινωμένα τατουάζ
Ωσάν «Πολιτισμένου» νεύμα «φιλόανθρωπο» που χρεωκοπεί
«Πως περνάς» δεν ρωτά παρά στον Μαμμωνά στραμμένη
Βελάκια πετώντας μεθυσμένα από Αίμα περιόδου

Απ' τους Νέους ξεριζωμένη η Νιότη
Πριν χρόνια γέννησα έναν άνθρωπο

Μου αξίζει τιμωρία
Δεν νοιάστηκα τον συν-Κανίβαλό μου

Αλγολαγνεία
«Αντιφασίστας» πουλώντας ray-ban γυαλιά
Αυνανίζομαι
Η Εκβολή ντυμένη
Αυνανίζεσαι
Τον αυτισμό ξεπλένουν οι Μάνες
Αυνανίζεται
Ιδού ο Κουασιμόδος
Ιδού και το Οίδημα
Τρέχουμε
Τρέχουμε
Τρέχουμε

Προνόησα, αν αναρωτιέστε
Να πυροδοτώ το Χάος

Με τόσα κουφάρια και «γράφεις» για «Αγάπες»
Ένας λόγος για να υπάρξεις και την επομένη ήταν το κάπνισμα
Κι είπες πως έτρεμες μην μείνεις από μπάφο
Ένας λόγος και την επομένη για να υπάρχω είναι μια βόλτα στο Ποτάμι
Κι είπα πως τρέμω αν δε λούζομαι στη Λόξα του Νερού

Ο Θάνατος
Ο Θάνατος
Φοβάσαι
Φοβάσαι
Φοβάσαι
Ο Θάνατος
Ο Θάνατος

Ο Κίνδυνος
Ο Κίνδυνος
Ο Κίνδυνος
Ο Ασυμπτωματικός

Ο Άνθρωπος
Ο Άνθρωπος
Ο Άνθρωπος
Ο εν δυνάμει Εχθρός

Η Νιότη
Η Νιότη
Η Νιότη
Η γοητευτικά Αισχροποιός

Στην πυρρά
Στη διασωλήνωση
Στην πυρρά
Στη διασωλήνωση

Προσοχή
Προσοχή
Δυο κορμιά γυμνά περιπλεγμένα
3D «όγκοι οργάνων» νέοι και σφριγηλοί
Κι ανεπαισθήτως «Αντι-Κοινωνικοί»
Με τα υγρά τους επικινδύνως ανακατεμένα
Αχ! Πάρτε με κι «εμένα»
Φορέστε μάσκες, παρακαλώ, και γάντια
Στη μέση της Λίμνης πιείτε τη Στάχτη
Με φίμωτρο για συσσίτιο στην ουρά
Όπως μ' ανέσυρεένας παππάς πριν από χρόνια
Με τις πυτζάμες
Tango ερωτικό με τα Μικρόβια
Αγγίζω-Αγγίζομαι
Στην Αφή τη μακρόβια
Αγγίζεις-Αγγίζεσαι
Στην Επαφή την αιωνόβια
Μην προχωρείτε
Δέκα αγκίστρια καρφωμένα στην Πλάτη
Λυωμένος υδράργυρος η φιλανθρωπική απάτη
Κίνδυνος στο βάθος
Στο βάθος Ηχώ

Πρυτανεία
Τσως Γενοκτονία

Δώσε Πυθία τους χρησμούς
Δώσε Πυθία τους χρησμούς
Δώσε Πυθία τους χρησμούς

Το Παρόν κρίνεται «Υποπτον»
«Ενδιαφέροντος υγειονομικού»
Έρχονται οι «κύριοι» με τις στολές
ISO στων «απορρυθμισμένων» τη ροπή
«Πιστοποιημένα» το «προϊόν» να ταξινομηθεί

Όπως μ' ανέσυρε απ' την κολυμπήθρα
Ένας παππάς πριν από χρόνια με τις πυτζάμες
Μ' ένα κερί μισό-λυωμένο και κλάμμα γοερό στα μάτια

Πεθαίνω από Πλήξη
Μέσα-Έξω-Δίπλα
Η Εντολή να μην αγγίζεις
Μέσα-Έξω-Δίπλα
Κι ένα σεντούκι με μάσκες για Προίκα
Ρίξε λίγο χώμα
Ρίξε λίγο χώμα
Ρίξε λίγο χώμα

Στην επικεφαλίδα δίχως φήμη
Μήτε διαπιστευτήρια να πιέζουν τη βελόνα
Μόνο μια Λάμπα με ανακριτικά πτερύγια
Να εξετάζει τον ατομικό μου Τάφο
Την μητρική πλακέτα να μου αλλάζει

Κάτι γυρεύω
Άστεγοι στα παγκάκια
Πεινασμένοι σε σκουπιδοτενεκέδες
Στη διεκπεραίωση ευυπόληπτα τσιράκια
Τάχα σε ρεμπετάδικα τη βρίσκουν με μεζέδες
Με χρήμα πλαστικό κι έχουν ασυλία οι χαφιέδες
Παλάμες και έντερα σε πετρέλαιο ποτισμένα
Όρνεα και drones τάχα χαζεύουν τα τοπία
Ρουφιάνοι στις πλατείες με σκέλια υγραμένα
Την υλική ασφάλεια να κατακτήσουν
Η μόνη δικαιολογία

Σιμά στην ξεφτίλα οι συν-Κανίβαλοι στιβαγμένοι
Κι ανυπερθέτως ως κρούσματα επιβεβαιωμένοι

Ενάντια στην ατομική μου Υφαλοκρηπίδα
Navtex εξέδωσε το Κράτος
Υπό της Βίας την αιγίδα

Χτύπα τον Ρου τον Κοίλο
Οι κλινικές δοκιμές 1ης φάσης προσπεράστηκαν
Για το καλό της ανθρωπότητας
30 ml πτωμαΐνης
Και τακτοποίηση στο ράφι με barcode
Χωρίς «Εχθρό» πως να πιστέψεις στην «ασθένειά» σου

Χτύπα ξύλο και τον Αισχύλο
Εσύ που μου 'κλεψες τη χαραμάδα
Φυλάξου
Όλα τα έμβια να εμβολιαστούν
Στη Λίπανση της μηχανής να υποθηκευτούν

Χτύπα να σου οφείλω
Εσύ που έσπειρες παγόβουνα στη ρότα
Φυλάξου
Των Σφυριών ο χτύπος
Των Σφυριών ο χτύπος
Των Σφυριών ο χτύπος

Ύποπτο το Παρόν
No Futur
Ύποπτο το Παρόν
No Futur
No Futur

Εσύ που 'κανες κακοτοπιά την Ανάσα
Φυλάξου
Πέφτουμε
Πέφτουμε
Πέφτουμε
Βάλε δυο αναπτήρες στους κροτάφους

Μαύροι Κόρακες
Μαύροι Κόρακες
Μαύροι Κόρακες

Είμαι το No 9274
Κάθε πρωί διακρίνω εξαρθρωμένους
Με αδιανόητα παγωμένο βλέμμα
Αραδιάζουν συχνά κάτι άσκοπες λέξεις
Που αντηχούν στις γαμημένες Στοές του Σπιτιού
Βάζουν κοντό λουρί στο σβέρκο και
Και τον «Νόμο» κατάπλασμα
Όταν χιλιάδες κορμιά τρέμουν απ' την αδιαφορία
Με ενοχλεί το κρύο που αφήνουν
Όταν κλείνει η πόρτα πίσω τους...

Αν κοιτάξεις στον καθρέφτη
θα δεις τι με ενοχλεί

Ω! Πανδώρα «αιτία» όλων των Παθών
Από «αφέλεια» ή σκόπιμα σκόρπισες τα Viral vectors όλα
Από περιέργεια ή ανοησία «ισότιμη» διασφάλισες «κατανομή»
Με θράσος το χαρτονόμισμα στην ακροποταμιά επισκοπεί
Καθώς με ρούχα της Adidas ντυμένη η Εκβολή

Εις Υγιεινιστική Τρομοκρατία πιστεύω μίαν
Εγχώρια και αλλοδαπά διακείμενη
Παρά Προβοκατόρων προκαθήμενη
Ποδηγέτην Εναγκαλισμού και Ζωής
Αρτιμελών τε Πάντων Ασυμβάτων
Φθόνος για τη Νιότη
Για τη Νιότη φθόνος

Για πρωινό μια κανάτα σπέρμα
Και σίγουρα η ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα
30 ml πτωμαΐνης
Του Φόβου ενέσιμη δοσολογία
Είναι αρκετό στο γάλα των Δούλων
Και Μόνοι μπαίνουν στη ρώσικη ρουλέτα
Κρατά ο «Πατερούλης» το φτυάρι
Με κοράκια εξαγριωμένα ανά χείρας η «Μανούλα»
Πέφτουμε
Πέφτουμε
Πέφτουμε

Το Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Εμβολίων ενημερώνει
Κι ο Φαρμακευτικός Κολοσσός καυλώνει
Με «*Ηθικόν Πλεονέκτημα*» στο αριστερό Μαντρί
Με «*Αίσθημα Ευθύνης*» στη δεξιά τη Στρούγγα
Τα κλασσικά «αδρανοποιημένα»
Κάτι σαν τα κλασσικά εικονογραφημένα

Μ' ένα κερί μισό-λυωμένο
Και κλάμμα γοερό στα μάτια

Το παζάρι άρχισε
30 ml πτωμαϊνης
Αφύπνιση την προβλεπόμενη Ώρα
Βήμα με προθυμία στην Προσταγή
Αρχίδια κοκκινιστά στην Αιώρα
Κιμάς από Γλώσσες στο blender
Η νέα συνταγή
Κώδικας «Διάσωση» αλλά εσύ βλέπεις
Βλέπεις τον τάφο σου να ρημάζει
Τη μητρική πλακέτα να μου αλλάζει
Πάτα το bouton
Πάτα το bouton
Πάτα το bouton

Με σιδεράκια στα δόντια ο Κεραυνός κι αθλητικά της Nike
Δήθεν εναντιώνεσαι μα δάχτυλο βυζανιάρικο
«Αντιφασίστας» πουλώντας ray-ban γυαλιά
«Φιλεύσπλαγχνος» ζωγραφίζοντας επ' αμοιβή τη Γάζα

Ο Θάνατος
Ο Θάνατος
Ο Θάνατος
Περιμένει
Τάχα απ' τη Διαστροφή να επιστρέψεις
Οι κλινικές δοκιμές 1ης φάσης προσπεράστηκαν
Της Θάλασσας η Οδύνη
Του Χρήστη η Ευθύνη
Της Οθόνης η Χλωροκίνη
Σε ψάχνω στα ψέμματα

Διψάς γι' ανώφελη κακουχία, μπασταρδεμένα «Ποιηματάκια»
Κι «έπαθλα χρηματικά» από «βραβεία»
Δεν ποιεί η Ορθογραφία τον Φασισμό, ξέρεις
Δεν είναι θέμα «Τάξης», όπως αρέσκεσαι να κοάζεις
Μήτε «κανονικότητας» στον τσίγκινο «Εγκέφαλό» σου
Θα ξέρεις άλλωστε πως τα «παχιά τα χείλη»
«Αιδοίον μεγάλο» απαραιτήτως δεν προϋποθέτουν
Για να μην «αρρωστήσεις»
«Άρρωστος» πως νιώθεις να ομολογήσεις

Εσύ ποιο νούμερο είσαι;
Πάνω-Κάτω
Εσύ ποιο νούμερο είσαι;
Εγώ είμαι Κρούσμα.
Ασυμπτωματικό
Γράψε μου δυο της Novartis συνταγές
Η συμμορία Εφιαλτών
Μην κρατάς την περόνη
Εκρήξεις οργασμού στην απασφάλιση
Μην κρατάς την περόνη
Είναι ο μόνος τρόπος
Οι βέργες απ' το Κλουβί σου
Να λυγίσουν

Τόσα κουτάκια στη Μαιτιοδοξία σου τη χαζόγελη
Με ρουσφέτι κι αλισβερίσι η Λαϊκή σου Δοξασία
Οι μοιρασιές όλες μια χουντική Οιστρηλασία
Σε μιας ρεκλάμας τα ριζά δίχως
Δίχως το φταίξιμο κανείς ν' αναγνωρίζει

30 ml πτωμαΐνης
Τ' Αγρίμια Σκιές
Ο Καιρός της Σιωπής
30 ml πτωμαΐνης
30 ml πτωμαΐνης
Σβήνει ο προτζέκτορας
30 ml πτωμαΐνης
Φόβος à la carte
Τη μητρική πλακέτα να μου αλλάζει
Κώδικας το πρόσωπο
Λάσπη στις σόλες
Φόβος à la carte
Είμαι το νούμερο
Δεν θυμάμαι
Το σκάρτο γονίδιο σε υποτροπή
Δρόμοι ατέλειωτοι
Δρόμοι ατέλειωτοι
Δρόμοι ατέλειωτοι

Καθώς αναπαράσταση σε Φάτνη
Οι γιαλαντζί Θλιμμένοι
«Διάκριση» έξω απ'τα Κοτέτσια
«Τιμητική» και πλήρως ελεγμένη
Μια φυλακή η Υδρόγειος επισταμένη

Μην προχωρείτε
Δεν είναι η σειρά σας
Κάτω απ' το Σοφόκλειο το Φως
Οι Ασυμπτωματικοί με αυστηρή επίγνωση
Πέφτουν-Πονούν-Σηκώνονται
Μόνο μια Λάμπα με ανακριτικά πτερύγια
Ν' αγγίζονται στην ικμάδα
Να τρέμουν οι «Συμμορφωμένοι»
Τα Ανθεστήρια
Πονώ κάθε που σπάω το κούφιο τσόφλι
Ό,τι αμίλητο τρώει τα νύχια του

Γράψε μου δυο της Novartis συνταγές
Στο Όνομα του «Καλού» την Πολεμική Μηχανή να γυρίσω
Και στην τροχιά της πάντα τ' ανθρώπινα τα Πιόνια
Κλαίνε-γελούν φουμέρνοντας την Πίσσα

Αγγίζεις τον χώρο μου τον ζωτικό
Την ατομική μου παραβιάζεις Υφαλοκρηπίδα
Γέννα
Θάνατος
Αγγίζεις τον χώρο μου τον ζωτικό
Την ατομική μου παραβιάζεις Υφαλοκρηπίδα
Γέννα
Θάνατος
Στη μέση το λευκό Κελί
Αγγίζεις τον χώρο μου τον ζωτικό
Την ατομική μου παραβιάζεις Υφαλοκρηπίδα
Γέννα
Θάνατος
Δεν είμαι εδώ για να με αυτοκτονήσεις

Είχε μια μανία με το καντήλι η Μάνα

Οι κλινικές δοκιμές 1ης φάσης προσπεράστηκαν
Για το καλό της ανθρωπότητας
Η Αρχή της βίαιης οφειλής
Να εξετάζει τον ατομικό μου Τάφο
Είμαι «Άρρωστος»
Κάποιος Μαλάκας μου το είπε
Γράψε μου δυο της Novartis συνταγές
Προχωρεί το Μεγάλο Θηρίο
Τη μητρική πλακέτα να μου αλλάζει
Στα γονίδια σας πληροφορίες
Γενετικώς ασύμβατες
Brutal blender

Φέρετρο το δωμάτιο
Της Επιβίωσης βρωμά την εκφορά
Το κάρο πέρασε του Δήμου
Με οδηγούς ρουφιάνους
Μέσα-Έξω-Δίπλα
Ύπουλοι στο Κενό και Μουλωχοί
Εκεί που αφοδεύεις, βουτάς το παξιμάδι
Οιωνός το κάτουρο στου Χάρου το ψεγάδι
Και ο Άνθρωπος βορά
Στα δόντια των Θνητών
Μέσα-Έξω-Δίπλα
Ρίξε λίγο χώμα
Ρίξε λίγο χώμα

Είσαι Υπηρέτης
Είμαι Πουλί
Χτύπα τον Ρου τον Κοίλο
Είσαι Υπήκοος
Είμαι Πουλί
Χτύπα ξύλο και τον Αισχύλο
Είσαι Άρρωστος
Είμαι σημείο εισόδου στον κόσμο
Χτύπα να σου οφείλω
Drama queen
Drama queen
Drama queen

Γέννα
Θάνατος
Στη μέση το λευκό Κελί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί

Γέννα
Θάνατος
Διώκεται όποιος έχει διάθεση για Ζωή
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί

Γέννα
Θάνατος
Στη μέση το λευκό Κελί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί

Γέννα
Θάνατος
Διώκεται όποιος έχει διάθεση για Ζωή
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί

Μαγγανεία

Ίσως
Χαλκομανία

Μια Ψύχρα αβέβαιη καταπλέει στη Σελήνη
Ο Ουρανός δεν είναι και τόσο «άφταστος»
Όπως σου μάθαν στο Σχολειό
Αν λίγο τεντώσεις τα δάχτυλα
Ηλεκτρισμός τινάζει όλες τις Δόξες
Μένει ο δείκτης του χεριού μετέωρος
Αλλά μην τρομάξεις
Ανοίγει ο Φλοιός κακότροπα
Τα ρουθούνια σου να καυτηριάσει
Σου δίνει κλωτσιές η Περσεφόνη να σε φτάσει πάνω
Στη Χώρα των Νεκρών Βάκχες
Σε ακτίνα αδιαίρετη και συναπτή
Αλλά μην τρομάξεις

Πάνω στο Συμπόσιο των Αυτόχειρων
Μόνο το Τίποτα είναι Άφθαρτο
Αλλά μην τρομάξεις

Ο Κάδμος φλέγεται
Ο Κάδμος φλέγεται
Ο Κάδμος φλέγεται

Μαγγανεία
Τσως Χαλκομανία

Όλα ανάποδα σήμερα
Ο Ποταμός με καλούσε και ήθελα να πάω
Κι εσύ Αστροθηκάριος
Θνητών τε πάντων Αθανάτων
Μήτε στην Πέρα-Χώρα δεν σε βρήκα
Λες και είχες βάλει Φραγή γι' «απρόσκλητους»
Αυτό το «επίμονο αστέρι» του «Θύτη»
Αλλάζει ταχύτητες χωρίς braille
Κομμάτι είμαι Τέφρας
Είμαι κομμάτι Τέρας

Παράδεισον έταξε ο Δίας στην Ευρώπη
Κι αυτή μάζεψε σαλαμάνδρες στον Ομφαλό
Ραντεβού με το Δράκο στο «Μεγάλο Περίπατο»
Κοκόρι άγουρο και μαδημένο από Γριές στον Κάμπο
Για όσους η Αστυνομία δολοφόνησε
Για όσα η Τεχνο-Ιατρική με το Κράτος συνεκφώνησε
Με κοντάρι η Πυθία
Όταν περπατώ στους σταθμούς των τραίνων
Βλέπω την καύση ζωντανή στις τρύπιες κουβέρτες
Οστεοφυλάκεια υπερσύγχρονα
Μασκοφόροι στα Μέσα Μεταφοράς
Με μian υποκειμενική συμπάθεια στα πρόστιμα
Στα καμινέτα και τα χαρτόκουτα

Ο «κύριος» μόλις αποβιβάστηκε για Συνέδριο
Χρεωλύσια στην ασπίδα του για συνταγές και φάρμακα
Μιαν Ανεραστία νοσογόνος σε φωτογραφίες γαμήλιες
Και κολεγιά με υποκρισία στο academia
Μια «Πόρνη» ψάχνει για λίγη «αλητεία»
Άκαυτη στο Μαύρο Χρώμα παρότι Γυμνή
Έστω για ένα βράδυ

Μπες στου Θρόνου την Αίθουσα την καταρρέουσα
Μέσα σε καλαθούνες η Φαντασία σου η καίουσα

Περιχαρείς οι Αστρονόμοι βρήκαν νέο Αστεροϊδή
Σερνόταν στο αίμα το πηχτό του Έκτορα
Όσο να πεις μεγάλη αφορμή για γιορτή
Τον πιάσαν αγκαζέ αλλά στου Επιταφίου την πορεία
Με το κεράκι βάλαν φωτιά στα μαλλιά
Vaccination και Καύκαλα στη Σκοτεινάδα
Vaccination κι Αλάτι Ορυκτό
Μια «Πόρνη» να τον κάνει να ξεχάσει
Το μαντηλοδεμένο του κεφάλι σε μια «Τύχη» καθορισμένη
Με ΑΜΚΑ και Covid-Pass στο πορτοφόλι

Πλανήθηκε ο Κάδμος στου Αιγαίου τους Αφρούς
Αιώνες μετά ξαμολιέται ο Ηρώδης στου Σολωμόντα τους Ναούς
Κι όπως τα φύλλα Δάφνης μάσησε η Πυθία
Μιαν ημισέληνο χαράσσοντας σε Αγελάδας τα πλευρά
Το καστανό υπογένειο ενός Δράκου στη Μαύρη Τρύπα
Ο Κάδμος φτύνει και στην παλίσροια δόντια χλοερά
Είν' η Φραγκογιαννού που αναλαμβάνει
Αιώνες μετά

Το «παιδοποίημά» Σου Κόσμε σε Μήτρα-Φυλακή
Με Στόμα φραγμένο και ISO βουληγμένο στη μετόπη
Λέπια του φόρτωσες στη ράχη αντί Φτερά
Άγαλμα το 'κανες Γυμνό
Στη Μήτρα-Φυλακή που πνίγει
Ένας θεός ναυτικός μου' φερνε κούκλες τεράστιες
Μου άρεσε να τις κουρεύω και να τους βγάζω τα μάτια
Φολιδωτή αποσύνθεση με μάχαιρα ν' ανεμίζει
Είμαι βεβαία πως κοιταζόμαστε στα Μάτια
Καιρός σκληρή Φωτιά να φέρουν οι Σπαρτοί

Οι Εραστές μου οι Πάνθηρες με βλέμμα διάττορο
Οι Εραστές μου οι Πάνθηρες με βλέμμα διάττορο

Πριν χρόνια σκότωσα έναν άνθρωπο
Δεν έχει και τόση σημασία
Όχι ο άνθρωπος που σκότωσα
Όσο πως ανακάλυψα μιαν ηδονή
Μιαν ηδονή κρυμμένη
Ακούγοντας τον ρόγχο του Νεκρού

Είμαι το Νο 9419
Με ενοχλούν οι ανενόχλητοι
«Συγγενείς» σιχαμένοι που μίαν υπογραφή «χαρίζουν»
Τη Σκέψη τη διαπεραστική στα Ψυχιατρεία
Διάβασα όλα τα βιβλία του Μαρκήσιου Ντε Σαντ
Αυτά που ονειρεύτηκες στον Νεκρό Θάλαμό Σου
Κι αφού τα μίσησες, επιδότησες την Εξουσία να ραντίσει τον Κήπο
Το ακούς;;
Ακούς του Σκύλου το μανιασμένο γαύγισμα;;

Αντάρα-Φουρτούνα-Βροντή
Κάτι Τομάρια με νέο-ραμμένη λεοντή
Το Δάσκαλο βουτήξαν και το Γονιό σε φορμόλη
Με αυστηρή προσήλωση το έθος της Χούντας να τηρεί
Με Φίμωτρο να σφυρηλατεί το αθώο Περιβόλι
Κομπάρσος με ύφος Ποσειδώνα τον Τρόμο να καλλιεργεί
Να θρέφει την Αμιλησιά στο Ιερό της Αθηνάς με σχόλη

Της Δάφνης Φύλλα
Στα Δόντια μ' ευδαιμονία μασημένα
Τηλέφωνα κουδουνίζουν και Θύρες
Κιβώτια και μηνύματα διαδικτυακά
Τα Έντομα σε ζουζούνισμα φρενήρες
Νιογέννητοι με τη Φρικώδη Ασχήμια
Τη Ζούγκλα τους την προσωπική εκχερσωμένη
«Ασυνόδευτα» στου Λιμανιού την Κάπνα
Σκοτώνω αρκετά και τα τοποθετώ σε Γυάλα

Ω! Λύτρωση
Ω! Λύτρωση
Απ' την αναπαράσταση τη γαμημένη
Η Δίνη θα ρουφήξει το Άπαν
Κοίτα στο Πάτωμα της ακρογυαλιάς το Τόξο
Η Δίνη θα ρουφήξει κι Εμάς

Η Εφορία-Η ΔΕΗ-Η Δημοτική Αρχή
Με κανονισμούς Ραψωδίας οι Τιμωρίες
Για τα «πειθαρχικά μου παραπτώματα»
Για τις «παραβάσεις μου» τις φορολογικές

Στο σπίτι μου το Σύννεφο γερά θεμέλια δεν υπάρχουν
Άστρα στο ανήμερο Θεριό
Ευμένεια απ' τους κεραυνούς να πάρω
Μετά-Πολίτευση και Μετά-Νεωτερικός
Μετά-Πόλεμος και Μετά-Δικαιικός
Λέξη με σάπια οσμή το «Μετά»
ΔΕΝ αλυσσοδένομαι σε συντρίμια μελλοντικά
Χάνομαι σε Βυθούς και συνομιλώ με Πουλιά
Θεός και Διάβολος στη μέση αφήκαν την παρτίδα
Στα δυο η Φλόγα σχίζεται

Μορφίνη-Ηρωΐνη-Πτωμαΐνη
Της Λέρνης θωρώ κεφάλια πολλά
Παρουσιάζονται κι αυτό-συστήνονται
Όλα θρυμματίζονται και να φανταστείς
Ακούω το «κρακ»
Πολεμοκάπηλοι στην Κρύα Βραδιά
Αρμάτωσαν τον Ηρώδη
Ανάχωμα η Φραγκογιαννού στο Θυσιαστήριο
Εδά φυτρώνουν Σπείρες μα αυτή ζοχούς μαζεύει
Τώρα «Πολιτισμένοι» γίναμε με «μόρφωση Υψηλή»
Και μάθαμε σαν τη Γάτα να σκάβουμε στο Χώμα
Τα περιττώματά μας με μανία «εξειδικευμένη» στα κρυφά

Κατά χιλιάδες οι βιασμένες Μέδουσες
Με Φίδια στη «Γοργόνειο» κεφαλή
Καλούπι Υποτέλειας στην Κασταλία
Κάτι άμορφες μάζες με ταραγμένη Φοβία
Γονυπετείς για έναν Μεσσία σε Χώρο που στενεύει

Λίγη Ζωή για λίγα λεπτά ακόμη
Οι Ζωές που οφείλονται οι μέλλουσες
Κάποιος το Νερό απ' τη στρόφιγγα αντλεί
Δώσε φαί κι επίδομα στα Σκυλιά
Να μην αλυχτάνε
Να μη νογάνε στο Λαιμό τη θηλειά
Η Απροθυμία μου η πρόθυμη κείνο το Δείλι

Δεν χρειάζεται να κοιτάξω 44 φορές το Ηλιοβασίλεμα
Για να στάξει απ' το αμνιακό υγρό ο Καταδότης
Της Απειρίας μας η Εμπειρία
Αχ! Η φανταστική Αποπλάνηση
Σκέτη Φαντασμαγορία...

Στου Άστεως το Τίποτα γαμιέται το Κάτι
Καθαρό στη γενικότητά του σαν σχήμα
Η Χλωρίδα η απόδημη του Αποστάτη
Κράτα στουπί αναμμένο στο χέρι και Χύμα
Φραγκογιαννού και Κάδμος-Πουλί και Κυνηγός
Σκόνη από Εσάς στον απολογισμό τους
Σημαδεμένοι απ' τη Νηστεία και τους Κρότους

Του Σατανά είναι το Χώμα
Του Σατανά κι ο Ουρανός
Δεν έχεις παρά να σκαρφαλώσεις

Δεν φοβάμαι όταν πέφτει το Βράδυ
Μετρώ με τα δάχτυλα τις μισές αμαρτίες
Ήθελα να 'μασταν αγκαλιά στο ντιβάνι
Ο Κόσμος να καίγεται κι οι Πόροι μας Άνθη
Άνθη να βλασταίνουν δηλητηριώδη
Σκόρπισα όλες τις φωτογραφίες στο πάτωμα
Παράτησα όλα τα ρούχα άπλυτα
Ρίχνω θειάφι να λιπάνω την Κόλαση

Μ' επιμονή χαρτόνι για τζιβάνα
Μου 'πες να κόβω όλο το βράδυ
Πάνω σε Λόφους από τραυματισμούς
Είναι το φουστανάκι μου ερεθιστικό...

Καβάλα τη ράχη του Ανέμου
Μιαν αίσθηση παρανομίας Εξαίσια
Άγγελοι εξεγερμένοι δραπετεύουν
Απ' το βάθος του Τάφου
Δώσε νομίσματα εσύ στον Μενιππέα
Να σε περάσει με τη βάρκα απέναντι
Εγώ ΚΑΝΕΝΑΝ δεν πληρώνω
Απ' τη βάρκα θα πηδήξω την ώρα που καυλώνω

Μόνο τα χαρτονομίσματα
Έτσι σωρός να χάσκουν στους Λειμώνες
Στου Άστεως το Τίποτα γαμιέται το Κάτι
Μόνο το Τίποτα είναι Άφθαρτο
Δεν είμαι σε death mood σε ενημερώνω

Η Δίνη θα ρουφήξει το Άπαν
Κοίτα στο Πάτωμα της ακρογυαλιάς το Τόξο
Η Δίνη θα ρουφήξει κι Εμάς
Δεν έχεις παρά να σκαρφαλώσεις
Κράτα στουπί αναμμένο στο χέρι και Χύμα
Χύμα
Χύμα
Χύμα

Μόνο το Τίποτα
Είναι
Άφθαρτο

Ερμηνεία

Σίγουρα
Πάντως
Προξενία

Χάος εντατικό
Χάος εντατικό
Χάος εντατικό

Πονοκέφαλος τρυπά το Μεδούλι
Τώρα π' αλάργεψα στις Γωνιάς το Καραούλι
Δεν χωράω στα «Στενά» του Εαυτούλη

Δέκα Φρίκες για πρωινό με την Αυγή
Ρώτησα έναν περαστικό πως να διαβώ
Του Δάσους την «Αιώνια Επιστροφή»
Κι άρχισε οδηγίες να μου δίνει
Πως θα περάσω το γιοφύρι να πάρω τον Υπόγειο
«Έτσι χάνονται οι άνθρωποι στ' απόνερα του Σφαγείου»
Σκέφτηκα...

Η ολοκάθαρη Ουσία
Της τραγικής Συνθήκης

Ποιος αναμέτρηση με τον Καβαλάρη θέλει
Καθώς του Χάρου δρεπάνι με αγκάθια στην Κόψη
Απ' τα περασμένα Ταξιδιώτης
Δυσωδία και Βουβαμάρας μουγκρητά
Συρματοπλέγματα και σφαίρες
Κονδύλια για «ερευνητικά προγράμματα»
Ο «Επαναστάτης» φιλιώνει με τη «Δικαιοσύνη»
Συνεχίζεται το Δείπνο στη Βαβέλ
Βουτηγμένοι Κανίβαλοι στο γεύμα
Στάζει το Αίμα απ' τα χείλη τους
Τρώνε-Τρώνε-Τρώνε
Κι όμως Πεινούν

Με τον Βίο να οφείλεται
Στην «Κοινωνία» των Ζωντανών-Νεκρών

Χάος
Χάος
Χάος

Ερμηνεία
Σίγουρα πάντως Προξενία

Βουίζει ο Κόσμος στην Αποκτήνωσή του
Αμέτρητες ώρες παιχνιδιού χαμένες
Μη μείνει από απουσίες στα Στρατόπεδα Εκμάθησης
Στη σιγουριά κούρνιασε μιας κολεγιάς σεξουαλικής
Κι ενίοτε οικονομικής
Πολλοί λογαριασμοί κάτω απ' το χαλάκι
Ήταν και το «Κοινωνικό Status» αδύνατο
Και ήθελες κανά-δυο μεταπτυχιακά πληρωμένα
Πληρώνεις το Κράτος για να σε προσλάβει
Οι Καλοί λογαριασμοί κάνουν τους Καλούς Φίλους
Ανέκαθεν
Και μια τηλεόραση plasma που είχε βάλει στο μάτι
Κι ένα τζιπ με δερμάτινα καθίσματα
Για μπουρδελότσαρκα με «πυγμή» στη μαντρωμένη Πόλη
Κι ένα κατοικίδιο με λουρί κι απαραίτητως εμβολιασμένο
Κι ένα «καλό» Συμβόλαιο Συνταξιοδότησης
Και καμιά γκαρσονιέρα όταν καύλωνε ο Έρωτας

Βουίζει ο Κόσμος στην Αποκτήνωσή του
Πρόξενος με περγαμηνές της Ύπαρξής του
Κι αιτήσεις ολημερίς να υποβάλει για «δικαιοδοσία»
Καμιά στενοχώρια στην Πλάση
Μ' ένα botox σβήνονται της Ασχήμιας οι ρυτίδες
Με δυο-τρεις συνεδρίες εξαλείφονται κι οι Ενοχές
Δοκίμασέ το κι εσύ
Πιάνει
Τσουλάει
Γιατί να φταίω εγώ ή εσύ που σάπισεν ο Κόσμος άλλωστε
Μπορεί και να αρέσει το σαρκίο μας το τωρινό
Το αδειασμένο Μάτι μας από ταξίδι
Είναι κι η Μάνα που ακόμη φωνάζει
«Πρόσεξε»
«Πρόσεξε μη σκοντάψεις»
«Στο Βάθος της Θάλασσας!»

Διασφαλίζω την Κατάρρα
Διασφαλίζω την Κατάρρα
Διασφαλίζω την Κατάρρα

Είμαι Αρχιπύραρχος κι είσαι αναλώσιμος
Είμαι αναλώσιμη κι είσαι Αρχικαπνοδόχος
Χρόνια στης Επαρχίας τα Ταμεία για «διαχείριση αποβλήτων»
Να με κατηγορεί ο αστός για «αστική νοοτροπία»
Σαγήνη προσχηματική ν' ασκεί για «Οικουμενική Παιδεία»
Σκότωνε ένα γατάκι κάθε δύο ώρες και θήλαζε το τρίχωμά του
Τι να μας κάνει κι ο εχθρός αν αυτό που μπορούσε να μας κάνει
Είμαστε Ικανοί και μόνοι μας για να το πράξουμε
Και στων πτωμάτων το συρφετό η Αφροδίτη έπαιρνε τσιμπούκι
Με μιαν ανελέητη «*in objecto contradictio*»
Αηδίας και Θάρρους
Έβαλα στα ντουλάπια τα «σεξουαλικά νοσήματα» και τα Σπυριά
Έκλεισα τον γενικό-την παροχή Νερού-το διπλό το σύρτη
Κι ήρθα στο «Άστυ» το «Κλεινόν» να φάω την Ψίχα
Στο στόμα του Λύκου να φάω-να γαμηθώ-να ευτυχίσω
Στη Λαιμητόμο να σκαρφαλώσω με συμβόλαιο γι' «Ασφάλεια Ζωής»
Έκπτωση να μου κάνει στις Χημειοθεραπείες
Τη συλλογή από βακτήρια
Βαφτίζω λιχουδιά μ' ευγνωμοσύνη

Καταπίνω Βενζίνη
Ανοίγω το Στόμα και περιμένω
Να με γεμίσεις με καύσιμο
Ανοίγω το Στόμα και περιμένω
Να με γεμίσει το Κράτος με καύσιμο
Μετά οι Κινητήρες μου άψογα λειτουργούν
Κι ίσως
Καταχρηστικά

Στα *medias* κάτι άκουσα για φωταψίες
Η επιτάχυνση κρίνεται απαραίτητη
Πρησμένα μάτια απ' την Αϋπνία δυσθεώρητα
Η Αθανασία γόνιμη εκεί που σβήνει το Κερί
Παίζω επειδή δεν έχω Τίποτα να χάσω
Μ' ακούς;
Δεν έχω Τίποτα να χάσω
Στην «Ολβία Πολιτεία» των ευσεβών τους Πόθων
Πάντα στην Άκρη του Γκρεμού βγάζει ο Δρόμος

Περίμενα το πρωί στην ουρά
Μιας Εκκλησίας
Ενός Νοσοκομείου
Μιας Τράπεζας
Περίμενα
Με υπομονή ηλικιωμένου
Λάτρεψα τους καταρραμένους
Υπομονετικά

Ο Μικρός Πρίγκηπας σε μια Κοίτη πλημμυρισμένη
Ψάχνει την Αλεπού του
Και σίγουρα ξέφυγε πριν καν προκάμει
Να την εξημερώσει
Σκέτη αιμομιξία του Τίποτα με το Κάτι
Και τα Όνειρα παροπλισμένοι Παραβάτες
Πρώτα φτιάχνεις τη Φυλακή και μετά
Μετά ζεις μέσα «Υγιής»

Για ένα κλάσμα ελάχιστο ποσοστιαίου Κέρδους
Τι σου 'φταιξαν τα Καναρίνια
Σε «Υποχρέωση» φριχτή να τα στραγγαλίσεις
Τη θλιβερή «διασημότητά» τους να εμπορευτείς
Μια τελετή Εκμηδένισης στα Επείγοντα
Ραμμένη στο φυλάκιο του Α-Γνωστού Στρατιώτη
Το Ψύχος αδειάζει τα συρτάρια
Με κατατροπώνει με την περιφρόνησή του
Ποτέ δεν συμφιλιώθηκα με την αλαζονεία του
Είναι ακόμη εκεί ή επέστρεψε;
Κανείς δεν ξέρει
Στείλε μου πρόστιμο
Στείλε μου πρόστιμο
Στείλε μου πρόστιμο

Μπορεί να σε μολύνω
Μπορεί να σε μολύνω

Δεν γουστάρω άλλο να ζω
Δεν γουστάρω να με έλκει αυτή η βαρύτητα
Αυτού του γαμημένου Πλανήτη
Δεν γουστάρω
Μ' ακούς;
Δεν γουστάρω να με σέρνει
Να μου βάζει λουριά και μπάλες στο στόμα
Για να μην μπορώ να φωνάξω
Να μου δένει τα Πόδια
Να με γαμάει κάθε πρωί
Όταν ξυπνάω με τις τσίμπλες στα μάτια
Δεν γουστάρω άλλο

Γεννήθηκα με επτά δάχτυλα στα άκρα
Αλλά έκοψα τα δύο
Με το ψαλίδι απ' τα ραφτικά

Είμαι το Νο 7203
Δεν ξέρω πως τα καταφέρνω
Χωρίς ιδιαίτερο κόπο
Κλειδώνομαι πάντα έξω απ' το δωμάτιο
Η πουτάνα η Λογική κρεμά τα ρούχα μου στο παραβάν
Η Αστυνομία γεμίζει μώλωπες το δέρμα μου
Δέκα μου χώνουν χάπια οι Γιατροί στο λαρύγγι
Μ' ενοχλεί που δεν θυμάμαι
Που έχω αφήσει τα Κλειδιά

Έναν πολύχρωμο χάρτη των Τροπικών
Πέτρινα Τείχη
Κάπου κλειδώνει το ατμόπλοιο
Και αγκυροβολεί
Όλα μοιάζαν ανυπόφορα

Στροφές και Κύμα
Ξεκοίλιασα τον Εραστή μου
Μ' ένα κομμάτι σπασμένο καθρέφτη
Ραμμένο στην εργολαβική προδιάθεση
Είδατε Κύριοι τους «επαίνους» μου κρεμασμένους στον τοίχο
Πλήρωσα λύτρα πολλά το Μέλλον να εξαγοράσω
Κόμματα και Τελείες της «Ιστορίας» παπαγάλιστα
Κερμάτιστα των Ποιητών Μυστήριον στις Πανελλήνιες
Μούσκεμα στον Ιδρώτα προϊόντα πούλησα επιτυχώς
Λιανικής και Χονδρικής
Προϊόντα υλικά-τραπεζικά-ομολογιακά-ασφαλιστικά
Εισέπραξα bonus κι ας σιχαινόμουν
Σιχαινόμουν του Προϊσταμένου τα κορακίσια μαλλιά
Όλα μοιάζαν ανυπόφορα
Ακόμη κι ο Θυρωρός που λαγοκοιμόταν
Κι οι Τραυματιοφορείς σιωπηλοί λόγω ευγένειας
Συνήθως έπιανα κουβέντα για τον «Πολιτισμό» και...

Στροφές και Κύμα
Βγήκαν ξάφνου τα Μαύρα μου Φτερά
Το Υπογάστριο πολύ μαλακό
Έχεις ακουμπήσει;

Ναι! Τι λέγαμε;
Α! Ναι!
Λοιπόν τον ξεκοίλιασα ν' απλώσω στο δέρμα του Αίμα
Πάντα ήθελα να ζωγραφίσω στην Πλάτη του
Έναν πολύχρωμο χάρτη των Τροπικών
Διαφωνούσε και μ' εκνεύριζε
Με εκνεύριζε ρε φίλε
Μου την έσπαγε
Χείμαρρος τα χρώματα απ' τη Γλώσσα μου
Και ξαφνικά με φώναζε με κάτι άσχετα ονόματα

Δεν ξέρω γιατί το αποφάσισα τώρα
Παρ' όλο που μ' απασχολούσε συχνά και στο Παρελθόν
Μάλλον επειδή δεν ήξερε το χρώμα των Ματιών μου
Δε γνώριζε το χρώμα των Ματιών μου
Φρίκαρα σου λέω
Μέχρι κι η αναπνοή μου άρπαξε Φωτιά
Πέτρινα τείχη κι άκούω τον Ήχο του Καπνού στην πίπα
Κάπου κλειδώνει το Ατμόπλοιο και αγκυροβολεί
Βγήκαν ξάφνου τα «Μαύρα μου Φτερά»
Μάγισσες μου τα πούλησαν κάποτε απ' τα Φίδια να σωθώ
Σαν ένα πρωί είδα Χελώνες κι ανθρώπινα Κορμιά
Απ' τα Λιμενικά τεμαχισμένα
Σαν ένα Δείλι είδα Παιδιά στη Βία χωρίς απανεμιά
Από Χαρτοφυλάκια κι Οθόνες ρημαγμένα
Όλοι νύπταν τας χείρας τους κοιτάζοντας τη «δουλειά» τους
Μέσα σ' όλες τις Ύαινες που τρώγαν τα σωθικά τους
Κι αυτός δε γνώριζε το χρώμα των Ματιών μου
Φρίκαρα σου λέω

Τράβηξα πολλές μαλακίες
Στις Εξιστορήσεις
Και δεν έμεινε Τίποτα για σένα
Μην πάει ο Νους σου Κακό
Είμαι Εκπρόσωπος της Ράτσας
Καταχρηστικά
Μην πάει ο Νους σου Κακό

Έχωνα τα δάχτυλα στις τρύπες τ' Ουρανού
Κι έφτυνα ένα σάλιο ΜΩΒ μέσα στη λαμπερή Παραφροσύνη
Το υπογάστριο, πολύ μαλακό, αλλάζει διαρκώς κρυψώνες
Έχεις ακουμπήσει;
Μια έκρηξη με μελαγχολική διάθεση
Το αγγίζεις και περνάς απέναντι
Μετά δεν μάζεψα ούτε τα αίματα απ' το πάτωμα
Οι πατούσες μου εντόπιζαν μιαν αλλόκοτη Παρθενογένεση
Κι ήθελα μόνο να βαφτώ για να 'μαι ακριβοδίκαιη
Στην Κόλαση βυθισμένη να αυτο-ανεραιθώ
Γι' αυτο πήρα Κόκκινο Κραγιόν
Κόκκινο Κραγιόν
Κόκκινα Μαλλιά

Πιάσε την Ακτογραμμή
Πιάσε την Ακτογραμμή
Το άβολο θα δικαιωθεί
Εκεί η Αγωνία σου
Θα είναι Αθάνατη
Εκεί μόνο η Αγωνία Σου
Αθάνατη θα 'ναι
Και όλο το Άβολο που ένιωσες
Θα δικαιωθεί

Πως τρίζει ξάφνου η Πόρτα ανατριχιαστικά
Μες στο σκοτάδι δεν μπορώ να βρω τα ρούχα μου
Ανακουφίζομαι λίγο όταν σκορπάω σε κομφετί
Την αίσθηση πως κάποιος μ' έβαλε στη Δοκιμασία τούτη
Ίσως και να 'χω αποτύχει
Ίσως πάλι σ' ένα Σταθμό Μονάχη να παγιδεύονται
Με πρόσωπο τεντωμένο κι έκφραση ανήσυχη οι Στίχοι
Την Ακινήσια του ν' αμαυρώσουν
Πρέπει να βρω μια δικαιολογία για τον «Επιθεωρητή»
Στην εσπερινή καμπάνα περνά κι αναζητώντας
Νεκρούς με την προσήλωση Σοφού Άγριας Φυλής
Μάλλον τον είχα γλυτώσει
Απ' την Τηλεματο-Σύνθεση, πρώιμη ίσως να εποφθαλμιά την περιοχή
Μέσα απ' τα έντερά του βγαίνουν σκουλήκια
Τα 'βλεπα να κολυμπάνε σου λέω
Το Αίμα έγινε πουά
Λευκά αυτά και Κόκκινο αυτό
Μια λάθος κίνηση και μπάταρε ο Jean-Baptiste Clamance
Πως σε μεταμορφώνει ένα γέλιο νευρικό
Με πείσμα να διεκδικεί τα μέγιστα

Δέκα Φρίκες για πρωινό με την Αυγή
Ποιος αναμέτρηση με τον Καβαλάρη θέλει

Το ίδιο το Δάσος μας σπρώχνει στην «Αιώνια Επιστροφή»
Με Σύγχρονο ύστατο τον Χρόνο σε Καμμένη Γη
Μέσα στ' αποκαΐδια Μόνη του Ανέμου η Πνοή
Η Μήνις του Κεραυνού πάνω σε Βούληση ηρωική
Γι' αυτούς που στο Γκρεμό και την Αντάρα
Υπέρμετρα σταθήκαν Ικανοί
Για Εραστέςμπογιατισμένους του Κόσμου τούτου
Σε πρίσμα η πολυχρωμία τους αντιφεγγίζοντας
Για Ερωμένες που προλαβαίνουν τα Σημάδια με ματσέτα
Σε σκάλωμα δύσβατο ποδοκροτώντας σιγηλά

Με μίσησαν πολλοί
Νιώθω το Μίσος πολλών πάνω στην πλάτη
Ίσως τελικά να 'γραψα κάποιους καλούς Στίχους

Μένα μ' αρέσει να κυλιέμαι
Σε Υψικάμινους
Σε Μάντρες Οικοδομών
Σε Ορυχεία
Μένα μ' αρέσει να 'χω όλο το Μίσος του Κόσμου
Βάρος ασήκωτο στην Πλάτη
Να χορεύω κι Ούλοι να με κοιτάζουν
Η Φούστα μου ν' ανεμίζει και να γυρίζουν τα Κεφάλια
Μ' αρέσει να αξιώνω την Επιστροφή μου
Δε γνώριζε τι χρώμα έχουν τα Μάτια μου
Φρίκαρα σου λέω...

Σπόρια πόσα απ' το Ρόδι να δεις να εκτοξεύονται
La grenade en français ce n' est pas une grenade fruit
C' est la Bombe, tout simplement!
Ορφανά πόσα να ξεθάψεις απ' την Άμμο

Μέσα σε τόση Αδικία κι εκμετάλλευση
Νομίζεις πως μια φόρμα Στρατιώτη ή Εκπαιδευτή
Μάσκα σχεδιασμένη άρτια και θερμομέτρηση ανελλιπή
Απόσταση «ασφαλείας» κι αντισηψία γενική
Απόλυτη ιδιώτευση, Ερήμωση κι εγγυημένη Φυλακή
Έλεγχο δογματικό από Σκουλήκια και στο Αίμα Επιβολή
Είναι στ' αλήθεια μια Λύση ιδανική
Λύση που δεν θα σε χρίσει Κουρελή;;
Λύση που δεν θα μαρτυρά μιαν εθελούσια Υποταγή;;

Να ατενίζω τον Κρανίου Τόπο
Και να εμφορούμαι απ' τη Συντέλεια
Ήσυχη να διακτινιστώ
Πάνω στη Σκόνη που θ' απλώνεται
Τα κύτταρα ν' αποσυντίθενται με τρόπο ζωντανό
Κι όλο της Ταραχής το Φάσμα
Λεία αμφίβολη για τον «Καλό» τον Θηρευτή

Δέσε με Κλωστές τον Πλανήτη
Κι άσε τον στα Υγρά να λαγαρίσει
Κελιά να καταλύσεις με Μάτια Φωτεινά
Ορειβασίες-Περιπλανήσεις σε κάθε Στύση
Χωρίς Αύριο να υπάρχει
Μήτε Αμοιβαιότητα...

Φρικάρω συχνά
Φρικάρω

Δεν θέλω να με θάψεις
Είπα του Παιδιού μου
Κάτω απ' τη Φωτιά
Να εξαγνιστώ
Κάτω απ' τη Φωτιά

Η «Δημοκρατία» νίκησε
Λέμε και κανένα αστείο
Αλλιώς
Πως να περάσει η Ζωή...

Η «Δημοκρατία» νίκησε
Αυτή η «Προκαθήμενη» σκουπίζει συνέχεια τον Ιδρώτα
Απ' το πρόσωπο με έντονες γωνίες
Η «Δημοκρατία» νίκησε
Ομόφωνα υπεγράφη Συνθήκη ευνοϊκή
Κι η «Πίστη» ένα ηρωϊκό πια γεγονός
Η «Δημοκρατία» νίκησε
Πιο μακριά τα σάλια να τα φτύνεις
Κοίτα!
Να τινάζεις τη Γλώσσα
Να μπλαβίζουν τα χείλη απ' το Κρύο

Ω! Κράτος να «υπηρετώ»
Το «αντιφασιστικό» σου Προσωπείο
Και τη «Δικαιοσύνη» σου την «άτεγκτη»
Χωρίς παπούτσια ανδράποδο
Με την ποδιά να χαίρομαι τη «Νίκη»
Με λάμπες πετρελαίου στην Ιερά Εξέταση
Τη «θεία μετάληψη» που με ταΐζει
Με έρευνα «επιστημονική» κι υγειονομικά πρωτόκολλα

Ω! Κράτος να «σιγοτραγουδώ»
Με σημαιάκια στους δρόμους τη ντοπιολαλιά σου
Μέσα στο Calvin Klein σώβρακό μου «Γενναίος Αρωγός»
Και τις «προσπάθειες εκσυγχρονισμού» εισηγμένες
Στη Φιέστα την ταξική που μου πουλάς
Και στο Χρηματιστήριο του Φόβου

Ω! Κράτος αιώνια να σ' «ευγνωμονώ»
Για την «ιστορική τη Μέρα» σε σεντόνια κατουρημένα
Κι αφού ως «Έθνος» μια τέτοια «Νίκη» πέτυχα
Κάνε μου και μία δώρο
«Δύο σε ένα» για τη «Νωπή Επιβίωση»
Και «ριζοσπαστικά» να συνεργώ
Μέσα στη Φυλακή που νανουρίζει

Μόνη την Κόλαση θα κάψω
Ακούστε με προσεχτικά
Να σας το περιγράψω...

Κυβερνεία Τσως Πορνεία

Έρχεται το '21
Εμπρός Βήμα-Ταχύ

Εγώ ειμί ο «Λαός» στο Σταθμό τον άδειο
Το Τραίνο σφυρίζει
Η διάθεσή μου αμφίδρομη αλλά
Αλλά αν είναι για περισσότερη δουλειά
Δωροδοκούμαι, να μη σου λέω ψέμματα
Εξαργυρώνομαι ρε μαλάκα στο πλεόνασμα του Μηναίου
Βύθισε ο κατώτατος μισθός την Έμπνευση σε Ραστώνη
Σαν Καθεστώς Μεταπολίτευσης που Θύελλα καυχιέται
Είναι Πολλοί οι «Αγαπησιάρηδες» με Σχέδιο Γραμμικό
«Αμοιροι ευθυνών» για την κατάντια

Η «Δημοκρατία» νίκησε
Κυνηγός πυροβόλησε έναν Περιπατητή στο Δάσος
Έγκλημα εξ αμελείας
Ονειροβαδιστής βούτηξε στην Άσφαλτο απ' το μπαλκόνι
Αυτοκτονία εκ προμελέτης
Κατάπιε ο Κρόνος τα Παιδιά του
Κι η «Προστασία» ήρθε να τα πολιτιγράψει «Μαθητές»
Μια μεταλλασσόμενη, ταραγμένη Επιφάνεια
Ρηχών Νερών
Ασυλία και τιμωρία σε ό,τι εξέθρεψε
Κι ύστερα γάμησε δυο στάλες Βροχής παρθένες
Έχω δει και χειρότερες Μέρες

Εγώ ειμί ο «Λαός» στο Σταθμό τον άδειο
Αστείο η Ειρηνική Συνύπαρξη που σκέφτηκαν τα δολερά τα κύματα
Με τη Δικαιοσύνη τους εντεταλμένο Υπαλληλίκι
Ζώα μυρίζονται αγριωπά στους δρόμους
Πρωτού αυνανιστούν
Στη διπλανή πανσιόν οι Παλλακίδες δύο
Η Θέμις με τη Φιλοδοξία της «καλής ποιότητας»
Ή μήπως τη Γιουστίτια με τα δεμένα μάτια
Είναι τα βίτσια ατομικά

Η «Δημοκρατία» νίκησε
Τύμπανα και Κρουσίες από «Αγόρια» και «Κορίτσια»
Κλεμμένα και πουλημένα για δυο ψωροδεκάρες
Βαρύ το έγκλημα σαν μολύβι
Σπατάλησε τώρα τ' αποστεωμένα τους Δάχτυλα
Μια ένεση μορφίνης για τον κολικό νεφρού
Τρεις διατακτικές για ληξιπρόθεσμα
Και το ματωμένο το βρακί στη λεκάνη να σαπίζει
Έχω δει και χειρότερες Μέρες

Εγώ ειμί ο «Λαός» στο Σταθμό τον άδειο
Πάω σκυφτά το χρέος μου να πράξω
Εμβολιασμοί και Πράξεις Ιατρικές
Περιορισμοί και Φαρμακευτικές Αγωγές
Που είν' οι Πραίτωρες
Για δε μιλούν;
Οι Σύλλογοι Ιατρικοί και Νομικοί
Γιατί βραχνά σιωπούν;
Η Παγωνιά παραμυθένια στο γρασίδι πάνω
Και Δήμιοι Κρατιστές στήνουν ταίστρες
Για ψάρια αποσταμένα
Κι ίσως την έκσταση των ιερόδουλων σε Φράξιες
Παράσιτα μες στη Βοή
Βαθειά στην Αετοράχη

Η «Δημοκρατία» νίκησε
Μα την «Πίστη» μου!
Τη βλέπω υποταγμένη σε νεκρική Ωχρότητα
Τσως οι Κρότοι Λάμψης ν' αβγάτισαν τα Μάτια μου
Μα την «Πίστη» μου!
Βλέπω το ασβέστιο στα κύτταρα να πλημμυρά
Αιματοπήγματα στις φλέβες και σε μύες ακαμψία
Έχω δει και χειρότερες Μέρες

Η «Κοινωνία» εγώ ειμί
Με ράσο τραχύ κουλουριάζω στο Στροφίο
Τις σχέσεις εξάρτησης που με «στηρίζουν»
Φορέα κι Ελεγκτή μιας Γνώσης τάχα «αυθεντικής»
Για νέα Σταυροφορία κι ευσύνοπτα με χρίζουν
Με το μπαχτσίσι σε Ελκώματα Ρομαντικά
Ν' αντανακλώ στα Camp συνθήματα «Αντιρατσιστικά»

Η «Δημοκρατία» νίκησε
Ουσίες συντηρητικές μέσα στη Σύριγγα
Βλέπω το Έμβολο να σπρώχνει τη φορμαλδεΰδη
Κουβάλησέν τη σε δοχεία ο «Λαός»
Η Σήψη ανέδιδε δυσάρεστη Οσμή
Κι αυτός ήθελε κάπου να πιαστεί
Να μη λιποθυμήσει
Όλο το Μπούγιο τυφλωμένο από «Αγάπη»
Έχω δει και χειρότερες Μέρες

Η «Κοινωνία» εγώ ειμί
Πάντα ένας Διερμηνέας μου μεταφράζει
Με στρωμένα μαλλιά και χωρίστρα στη μέση
Πως να γενώ «ευσυνείδητος»
Στου «Θανατόκηπου» το αίθριο ο Κάιν
Λουλούδια να στέλνω στην Προστασία
Κρανία να απεργάζομαι στην Ψυχοθεραπεία
Για να καλωδιώνω την Κλεψύδρα θεσμικά
Εν «αριστερή» αναμονή με «επανάσταση» εν Τάξη
Εν «δεξιά» εκλογή αλεσμένη σε παράφορη λάσπη
Δεκάρα δεν δίνω τι θα κάνεις με τον Picasso
Υπάρχουν πάντα «Δολοφονιών Ακαδημίες»

Η «Δημοκρατία» νίκησε
Όπλα-Μαχαίρια-Ευράφια
Αφαιρέθηκαν λίγο έξω απ' το συρματοπλέγμα
Ακόμη κι ο Ρασκόλνικωφ αποικοδόμησε την Ύλη
Την Ύλη την Οργανική
Κι υποπτεύεται τον Εαυτό του
Έχω δει και χειρότερες Μέρες

Εγώ ειμί ο Ζήτουλας Γενεσιουργός
Το Τραίνο σφυρίζει
Με ροζ καρδιές και λούτρινα έμαθα να παίζω
Τη μούρη μου την ασάλιωτη και συγκαμένη
Πάνω στην «Ευεργεσία»
Μα τι στο Διάβολο!
Τόσα καλώδια στον Προνάρθηκα του Ναού
Τυλίγω-Τυλίγω-Τυλίγω
Το Τραίνο σφυρίζει
Μα τι στο Διάβολο!

Έρχεται το '21
Εμπρός Βήμα-Ταχύ
Τα σωθικά μου καίγονται με Οξύ
Μόνη την Κόλαση θα κάψω
Έχω τη Σκέψη πρωτίστως καυλωμένη
Κι έπειτα το μουνί...

Είμαι ο αριθμός
Δεν θυμάμαι
Πάντως είμαι «ελεύθερη» να τον ξεχάσω
Δεν είναι ιδιαίτερα σημαντικός
Όχι τόσο ως αριθμός
Όσο επειδή προνόησα μιαν «Υπηρεσία»
Ικανή αντί για μένα να τον θυμάται

Είμαι το Νο 1530
Με ενοχλεί η περπατησιά της Λογοκρισίας
Καθαρίζει τον λαιμό της κι ανεβοκατεβάζει
Τα πρεσβυωπικά γυαλιά
Τραβά τον σύρτη με τα χοντρά και λιγδωμένα χέρια της
Χώνει συνέχεια στην τσέπη άπλυτα βρακιά
Μαλακίζεται στους μηρούς μου και στραγγίζει το σπέρμα
Φιλοτεχνώντας φριχτά το εξώφυλλο του Κόσμου

Πλανήτης ακούει;;
Μη με ρωτάς αν έφαγα
Παρακαλώ
Πλανήτης ακούει;;
Αν ντύθηκα ζεστά μην κρυώσω, μη με ρωτάς
Παρακαλώ
Πλανήτης ακούει;;
Μη ρωτάς αν φτάνουν οι δεκάρες τη Μέρα να βγάλω
Παρακαλώ

Με πήρε ο Ύπνος μακριά απ' το Πλήθος
Βρέθηκα στο παλιό τμήμα της Πόλης
Το story καμία σχέση με το instagram συνήθως
Στα μαλλιά μου μπερδεύτηκαν Πουλιά
Θεόρατα με Νύχια γαμψά
Χωρίς καν τη Μέθη της Κατάκτησης
Μόνο με κάρφωσαν στον Ορίζοντα
Σε πλαίσιο ποδηλατόδρομου να τρώγω Υγρασία
Τρελάθηκα να ψάχνω τροχιές και πρόκες
Όνειρα εκπληρωμένα πάνω σε αντλίες Νερού

Συρρικνωμένη μπορώ ν' ανατινάξω καλύτερα
Τα άκρα μου γίναν ελαστικά και φέρνουν στροφές
Ήθελα να στο πω
Πως «είναι πανεύκολο» να μοιραστώ μαζί σου
«Έχω δουλειά. Τα λέμε σε λίγο»
Κάτι τέτοιες απαντήσεις μου θυμίζουν τους χορτοφάγους
Που φάγαν όλες τις καμμένες σάρκες στο παρελθόν
Και στα στερνά το ρίζαν στη φυτοφαγία
Αυτά τα τιγκαρισμένα στα φυτοφάρμακα, ξέρεις
Μου θυμίζουν τη μισή σοκολάτα που μπορώ ν' αγοράσω σήμερα
Με τα ίδια χρήματα που αγόραζα τέσσερις στην εφηβεία
Μου θυμίζουν τους κόμπους
Που πλέκουν οι Φυλακισμένοι στη Θηλιά

Φορούσα Κόκκινο φόρεμα
Κι ακροβατούσες σε μια Ρόδα
Πρόφαση το «Παν»
Προκειμένου να κινηθεί η Προσοχή

Δυνάμωσε το ραδιόφωνο
«Δικυκλιστής παρέσυρε νεαρά κι εξαφανίστηκε»
«Άγριο Έγκλημα Πάθους στα προάστια»
«Υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος από Ασφαλιστικά Ταμεία»
«Επιχείρηση εκκαθάρισης μιας Πλατείας»
«Διαδηλώσεις σε όλη τη Χώρα»
«Απεργίες στα Μέσα Μεταφοράς»
«Η Πανσέληνος του τρέχοντος μήνα...»
Οι «περιστασιακοί Άνθρωποι» με τα χλωμά πρόσωπα
Τις κρεατοελιές στο πάνω χείλος
Τα βαμμένα τους μαλλιά και μια σαφήνεια
Την αυταπάτη τους και το κολύμπι σε περιπτώματα
Τη ζέση τους για τον βρεφικό θηλασμό
Και τους λαιμοδέτες στα ζώα
Την εμμονή τους για το parking του αυτοκινήτου
Τη γραβάτα-το τζην το σχισμένο-το starλίκι
Όλα «αλληλέγγυα» με μουδιασμένο σαγόνι
Τη συλλογή πιστοποιήσεων στο βιογραφικό τους
Τις συναθροίσεις στα πεζοδρόμια με την «πολιτική χροιά»
Και τις μαζώξεις γύρω από την Πηγάδα
Γιάφκες Γραμμάτων & Τεχνών και Μπάντες Λογοτεχνικές
Μερίσματα φαλαγγηδόν για επιτυχή καριέρα
Το γαλλικό τους manicure και του Χορού τη φάρα

Οι «περιστασιακοί Άνθρωποι»
Δεν ξέρω γιατί σφήνωσε αυτή η φράση στο μυαλό μου
Στο Φαρμακείο σφραγίστηκαν όλες οι συνταγές
Deal μ' ένα ακριβό κι υπερεξοπλισμένο Νοσοκομείο
Αγόρασαν οικόπεδο στο συνοικιακό νεκροταφείο
Κατέληξαν και ποιος θα εκφωνήσει τον Επικήδειο
Γύρω απ' το φέρετρο στο Κοινωνικό Στρατηγείο

Χάπια-Εμβόλια-Ενέσεις
Σκόνη-Σκόνη-Σκόνη
Οι ιμάντες των Ascenseurs σπάζουν βίαια
L'accès sécurisé des personnes
Χάνεται

Περιορισμένος Πλανήτης σε σπήλαιο άδειο
Εκτίει την Ποινή για τον Τόπο που ματώνει
Κι αφού ματώνει μίσησε και μπουντρούμιασε
Μμπουντρούμιασε τους περιπατητές στο έδαφός του
Διψασμένοι-Πεινασμένοι-Ταπεινωμένοι
Όσο ποτέ
Με Α.Φ.Μ συνδεδεμένο
Σε πλήρη σχέση με τον αύξοντα επιτοκιακή
Τον αύξοντα ενός τραπεζογραμματίου
Με ΑΜΚΑ άρρηκτα συναρτώμενο
Σε πλήρη με τους δείκτες ευθυγράμμιση
Τους δείκτες του Χρηματιστηρίου
Με υποθηκευμένη προσοχή
Σε δελτία Ειδήσεων και Ενημερωτικά Υγείας
Ιδρώτας και Κάτουρα ανακατεύονται για πρωινό στην κούπα
Μια μερίδα σάκκο αμνιακό για γεύμα
Και ψόφια Κοράκια για Δείπνο

Τα Κοράκια πέφτουν στις ταρατσες
Ακόλαστα κι Αποκληρωμένα
Διασκέδασαν-Ξέχασαν-δεν φέραν Νέα
Δεν είχαν Νέα
Quoi de Neuf??

Στην τελική έσπευσα κι εγώ να δικαιολογηθώ
Βγάζοντας ταυτότητα
Χτένισα ευπρεπώς τα μαλλιά μου
Σφούγγισα Δάκρυα-Μίξεις-Σάλια
Πέταξα το χαρτομάντηλο στο καλαθάκι αμέσως
Μην ανησυχείς
Δεν θα σε Μολύνω

Φόρεσα και τα καλά μου για να στηθώ στην κάμερα
Βασικά στηθήκα στην κάμερα
Να γελαστώ-Να χρησιμοποιηθώ-Να εξευτελιστώ
Εκούσια Avatar διάφανο να γίνω
Ο Φωτογράφος βέβαια τραβήχτηκε
Κάτω απ' τη «σοβαρή ανατροφή»
Την διαγωγή κοσμία
Η Σκύλλα και η Χάρυβδη χωρίς λινό παλτό

Κάνε αποποίηση
Να γλυτώσεις
Πολύ Κακό για το «Τίποτα» θα πεις
Τσως λίγο Καλό για το «Ελάχιστο»
Ένα «Ελάχιστο» μόνο δικό μου

Λοιπόν θέλω να σου πω πως...
Το να γράφεις Ποίηση είναι το χειρότερο
Ένας Κόμπος σου δένει τις χορδές και δεν αναπνέεις
Γδύνεσαι
Σχίζεις τη σάρκα σου με τα νύχια
Κόβεις τα μαλλιά με ψαλίδι
Πνίγεσαι σε δέκα θάλασσες
Κρατάς Κερί να βλέπεις στην αποχέτευση
Κυλά η σκουριά απ' τις αρτηρίες
Οι Φλόγες φουντώνουν και θερίζουν
Χτυπιέσαι στον τοίχο κι υποφέρεις
Στο βλέμμα σου υπάρχει το Κενό
Τόσο που όσες κοτρώνες κι αν ρίξουν μέσα οι Ρουφιάνοι
Καμιά δε φτάνει σε πυθμένα
Δεν ακούγεται κανένας Ήχος
Κανένας Ήχος προσγείωσης ρε φίλε, σου λέω

Ρώτα πόσα Στοιχειά με βασανίζουν
Ρώτα πόσα Vampirs με κορφές απaráμιλλες
Του Κλώτσου μ' έχουν στο Σκοτάδι και του Μπάτσου

Ο Lemmy Kilmister-Ο Μπαμπάς-Η Μαμά
Κάτι τριζόνια που είχα πνίξει μικρή στο ρυάκι
Ένα ξύλινο Τραπέζι που του είχα σπάσει τα πόδια
Ακόμη με τρόπο θυμάμαι
Πόσο ήταν στραβά και δεν στέρωνε
Μια Νυχτοπεταλούδα που της ξερίζωσα τα Φτερά,
Δείγμα να τα 'χω να ζωγραφίζω
Ο γέρος που πήρα σβάρνα με το αυτοκίνητο πριν κάποια χρόνια
Με το διαμελισμένο του μηρό και μέτωπο βουληγμένο
Οι γιαγιές που μου λέγαν να μη φορώ φούστες κοντές

Μα την Πίστη μου!
Τις έχασα κάποια στιγμή στην Πόκα να ησυχάσω
Ακόμη κι οι Σύζυγοι που βαρέθηκα να πλένω τις φανέλες τους
Γαριασμένες μες στη λεκάνη
Βαρέθηκα, μ' ακούς;
Δεν κάθισα εκεί!
Κι η «γυναικούλα»
Που τα παράτησε όλα κι αφοσιώθηκε στα παιδιά της
Κι αυτή με κυνηγάει
Με κυνηγάει με μίσος
Ο Παππάς της Ενορίας που έφτυνα στο δισκοπότηρό του
Πολύ παχύς θυμάμαι, και μου 'κανε κήρυγμα να 'μαι Εγκρατής
Πολλά εγκλήματα!
Αλλά συνεχίζω φανατική να 'μαι της Σελήνης
«Η Πανσέληνος του τρέχοντος μήνα...»
Θυμάσαι όταν δυναμώσαμε το ραδιόφωνο;

Λοιπόν θέλω να σου πω πως...
Το να γράφεις Ποίηση είναι το χειρότερο
Για σένα που τα μετράς όλα με το χρήμα
Πολύ Κακό για το «Τίποτα» θα πεις
Ίσως λίγο Καλό για το «Ελάχιστο»
Ένα «Ελάχιστο» μόνο δικό μου
Κατά-δικό μου ρε, μ' ακούς;
Δεν μπορεί Κανείς να μου το πάρει
Και Σε διαβεβαιώ
Δεν ακούγεται κανένας Ήχος
Κανένας Ήχος προσγείωσης
Στον Πυθμένα του Κενού

Παράλογοι Λογικοί
Είμαι αναρτημένη
Στον Πίνακα Ανακοινώσεων
Update-Ενημέρωση για Νούμερα γένους Θηλυκού
Η μετακίνηση όπως και στα ζυγά
Στον Δακτύλιο
Το Φεγγάρι είναι μαύρο
Κι οι Άγγελοι προσκυνητές στον Δωρητή

Ελεύθερος-ΑυτόΦυλακισμένος
Tout passe
Πυροβολισμοί αδέσποτοι
Και μαδημένα θαλασσοπούλια
Tout lasse
Χώνονται σφαίρες
Στα Χαλίκια που αν τα δεις στον Ύπνο θα χάσεις χρήμα
Κατά πως λέει ο Ονειροκρίτης
Στ' Αρμυρίκια π' αντέχουν στην αλατότητα του εδάφους
Κατά πως λεν οι Γεωλόγοι
Στους Τοίχους και στο Σώμα μου
Tout casse

Παράλογοι Λογικοί
Είμαι απαγχονισμένη
Στην πελώρια Μύτη του Excel
Update-Ενημέρωση για Νούμερα γένους Αρσενικού
Η μετακίνηση όπως και στα Μονά
Στον Δακτύλιο
Το Δάσος είναι μαύρο
Κι οι Γιοι του Πεπρωμένου Δημιουργοί

Βάλε ανάχωμα τις Θυσίες
Μα Εγώ συμπερπατώ μ' ένα Μελτέμι
Είναι η Μήτρα μου σαν της Γης
Σάρκες ολημερίς θνητές βλασταίνει
Κι αθάνατες ολονυχτίς Ιδέες
Σπίτια να 'χει ο Σεισμός να ισοπεδώσει
Τάφρους να 'χει η Βροχή να πλημμυρίσει
Δέντρα να 'χει η Φωτιά ν' απανθρακώσει
Ονόματα να 'χει το Ληξιαρχείο να γαμήσει
Παιδιά να 'χει ο Κατακτητής να ατιμάσει
Απ' τη Μουργκάνα στην Αλβανία γι' ακάλυπτο κολόβωμα
Κι απ' την Αθήνα σε Παιδουπόλεις Φρείκης ισόνομα
Ούτε άφεση στα Ζώα μπορώ να δώσω
Μήτε συγχώρεση στον Άνθρωπο το Μέγα

Παράλογοι Λογικοί
Είμαι εκτεθειμένη
Στις προβλέψεις των Ειδήσεων
Διασωλήνωση κρίνεται απαραίτητη
Σε περιπτώσεις άσκοπης διασταύρωσης
Νούμερων διαφορετικού Φύλου
Σε περιπτώσεις ανεξέλεγκτης εγγύτητας
Νούμερων ανεξαρτήτως Φύλου

Που ξέρεις εσύ
Τι με κρατά ακόμη κι ανασαίνω

Λεωφορεία
Λεωφορεία
Λεωφορεία

Οι Σκλάβοι δεν γίνονται ποτέ Πολεμιστές
Στο βάθος ο τελετουργικός Σφαγέας
Χτυπιέται με μανία πάνω στα τοιχώματα
Της κοιλιάς-Των Εντέρων-Του Δέρματος
Μπορείς να τον απαρνηθείς
Μπορείς να τον δεσμεύσεις
Ή και να τον σφραγίσεις κάτω απ' το πέπλο
Μέσα στη Σάλα την υγρή
Ασπίδα είναι μόνο το Χιόνι

Ειρωνεία
Σίγουρα πάντως Ανία

Εδώ το μόνιμο Κέντρο Αναταραχής
Μα τι είδες και κάνεις έτσι;;
Πρώτο κύμα
Επιβεβαιωμένοι Φορείς
Κρούσματα συμπτωματικά κι ασυμπτωματικά
Διασωληνωμένοι
Πειραματισμοί με φαρμακευτικές Ουσίες
Κι ερήμην του «ασθενούς»
Όπως στο Στρατό που δικαιολογεί 3% «Φύρα»
Φύρα είμαι
Μ' ακούς;
Κι εσύ ρε Μαλάκα
Φύρα είσαι
Ίσως εν προκειμένω να αυξήθηκε λίγο το ποσοστό
Της Φύρας
Ω! Μα δεν θα τα χαλάσουμε στην κολεγιά μας με το Κράτος

Σας μιλάει το μόνιμο Κέντρο Αναταραχής
Όλα είναι ίδια
Μάσκες
Πέραν πάσης υποψίας «Ειδικοί»
Μα την Πίστη μου!
Βλέπω τις παχυλές τους τσέπες
Αντισηψία και Τρόμος
Τρόμος μ' ένα κλείσιμο του Ματιού
Τα Είδωλα-Ηθοποιοί στη σκηνή Θεάτρου
Με τις προσκολλημένες τους ψυχές
Αφήνονται να τα κοιτούν οι μύριες Συμφορές
Και να φανταστείς δεν χρειάστηκε καν Παππάς
Να τσιτσιδώσει το Ποίμνιο στο Εξομολογητήριο
Το μόνιμο Κέντρο Αναταραχής
Στέλνω το SMS στο Υπουργείο Προστασίας
Η Φυλακή με την ξεχωριστή της πονηριά
Σου επιστρέφει «αντίδωρον» την Αγωνία

Ορκίζομαι πως μπορώ να χορεύω στο ρυθμό
Κάτω απ' το Στέγαστρο Βρέχει
Ζαλικωμένοι οι Γάιδάροι στο κρύο
Καυστικό Υγρό
Το χαμαλίκι τους να κλαιν ολημερίς
Στο σούρουπο ξανά υπομονή αναπεπταμένη
Καυστικό Υγρό
Σχίζεται ο σοβάς και πετάγεται μια οθόνη
Συνδέσου να στείλεις SMS
Εγώ δεν προλαβαίνω
Θέλω ν' αναρριχηθώ
Στα Όνειρά μου
Στα Κλαριά μου...

Και δεν είμαι στο Γήπεδο
Κύμα δεύτερο
Συνομωσιολόγοι και Συνομώτες
Στους πρώτους οι Μασκοστόματοι κι οι Μασκοπήγουντοι
Αχ! Πάντα μ' άρεσε να φτιάχνω λέξεις
Στα πρόστιμα περιγελαστικό χτενάκι
Στους δεύτερους οι Μασκοφόροι
Οι original
Ο συνέννοχος ανέκαθεν άντεχε στη λιγοστή αναπνοή
Και δεν είμαι σε θάλαμο δοκιμών Φωνητικής
Μπατσικά και Προστασία και Διασωληνωμένοι
Μα την Πίστη μου!
Επιδέξιο σερβίρισμα του Τρόμου στο ποτήρι
Πάντα ρυθμίζεται η ροή του κρασιού
Ανάλογα με την άνοδο του αφρού
Μα την Πίστη μου!
Τούτοι οι «Πολίτες» δεν ξέρω
Γεννήθηκαν «Λευκοί» καθώς καυχιούνται
Ή ασπρίσαν απ' τον Φόβο
«Άντε γαμήσου Εργατιά»
Αν ορθά ενθυμούμαι γιορτάζουν κι επετείους
Και στη Φαρέτρα πάνω αιώνια ανεμίζει
Το δίπολο «φασίστας-αντιφασίστας»
Της Ζωής το τσιμεντάρισμα στη Δεξιά πλευρά
Στην Αριστερή παρακάλια για λεωφορεία
Μέχρι κι έναν Επαίτη είδα με μάσκα
Κατάχαμα έξω από ένα σούπερ-μάρκετ
Βγαίνουν Θνητοί με τα καρότσια φίσκα
Κι αυτός άπλωνε το χέρι ρε μαλάκα
Με το φίμωτρο στο στόμα
Πότε θα δικαιώσεις Άνθρωπε τη φύτρα σου
Πότε θ' αρπάξεις το φαί σου αντί να ζητιανεύεις
Μισώ τη λιγοστή Ηδονή σου
Την Πλήξη την απέραντη σε θάλασσες ρηχές
Μόνο τη λέξη ΛΕΥΤΕΡΙΑ δεν έμαθες αλοίμονο να προφέρεις
Σαν χάπι αναβράζον μασουλάς κάτω απ' τη γλώσσα
Και δεν είμαι στο Δάσος
Μια Φλόγα
Μια Φλόγα
Να φέρει την ευεργετική σου Απουσία

Λίγα χρόνια είναι η Φυλακή
Μην ανησυχείς
Εγώ είμαι συνηθισμένη στη Φυλακή
Κόψε Κόσμε και μοίρασε τη Δειλία
Αετός δεν έγινες ποτέ
Μήτε τα Φτερά σου αναγνωρίζεις
Μα τι στο διάβολο!
Όλοι τούτοι οι «*χεσμένοι Μπάσταρδοι*»
Με τις μουνόψεις στα χέρια
Κινούν για την Ιθάκη;;

Εγώ αφήνω γι' αύριο τη Λευτεριά
Σήμερα θέλω να αυτοθαυμαστώ
Τσως και να προστατευτώ
Εδώ Ελεύθερος-ΑυτόΦυλακισμένος
Βγαίνω μόνο σε «*εξαιρετικές περιπτώσεις*»
Κυριακή πηγαίνω στο Ιερατείο
Θρησκευτικό
Για ν' ασπαστώ το Πετραχήλι
Τη Δέηση παρακολουθώ Κατάκοπος
Μου εδόθη μια κάποια προσθεσμία
Τετάρτη πηγαίνω στο Ιερατείο
Οικονομικό
Λίγη λακέρδα και χαρτί υγείας
Δείχνω τον χαραγμένο μου αύξοντα στον Έμπορο
Στην Εποχή της Κατοχής μόνο οι Μαυραγορίτες τρώνε
Παρασκευή πηγαίνω στο Ιερατείο
Υγειονομικό
Για DNA οβολό στα rapid Ag test
Χωρίς συμπτώματα
Στήνομαι στην ουρά πρωί-πρωί
Σίγουρος να 'μαι ιδιοκτήτης
Αυτού του Εγλειστηρίου

Πλήρωσα κι έναν καλό Χειρουργό
Αχ! Μην επλαγείς που δεν τον λέω Χειρουργό
Είναι η «*αρνητική διάσταση*» της παραλήγουσας
Που με γοητεύει
Κάρτα
Επιταγή
Ομόλογο
Μετοχή
Είδωλα του Ειδώλου
Του Χρήματος δηλαδή

Πούλησα το κορμί μου
Σε όλους τους Εραστές

Αντάλλαγμα του Ψωμιού να πάρω
Μάζεψα σ' ένα Στρατόπεδο
Όλα τα δάχτυλα τα κομμένα
Αντάλλαγμα για τους σαδισμούς
Πάνω στο κουρελόδερμα
«Σφαγείο Ζώων» το ονόμασα
Κι απέδειξα πως
Πίνακες Ζωγραφικής υπάρχουν
Χωρίς να χρειάζεται να το ζωγραφίσει Κανείς

Παράλογοι Λογικοί
Το Φεγγάρι είναι Μαύρο
Και οι Άγγελοι προσκυνητές στον Δωρητή

Ακτή γεννήθηκα απέραντη κι ερημική
Με Φοίνικες καταρραμένους ν' απλώνουν ρίζες
Είδα Γλάρους να κομματιάζουν απ' τα αφρόψαρα τις σάρκες
Μπηγμένους είδα αχινούς στην «άσεμνη» Ερωτοτροπία
Διλήμματα «Αθανασίας ή Νόστου»
Ακόμη-ακόμη τα «καθαρά χέρια» της Ιστορίας

Δεν αναπνέω
Αφήνω τα Μάτια στο desk
Προσκυνά τη νέα Θρησκεία της η Ανθρωπώ
Influencers ή Followers σε συστατικές Επιστολές σιμά
Εκεί που μαστιγώνονται οι Ανυπότακτοι
Δεν αναπνέω
Σβήνουν τα Φώτα και στενάζει ο Εγκέλαδος
Μάλλον διαβάζει ποίηση στον τάφο
Στης Έχιδνας να μπερδευτεί τις λαγόνες
Το μερτικό του Έρωτος να της γυρέψει
Δεν αναπνέω
Κάθε που βρίσκω μιαν Αρχή
Στα δόντια τη χάνω μπρος των Λύκων
Καπνίζω την αναμμένη Δάδα κι οι καύτρες γίνονται Χαφιέδες
Εκπολίτισα τα Χρώματα κι είμαι cool
Δοξάζω και τον «Θεό»
Για την «υγεία» μου, για τη «δουλεία» μου
Είμαι «σύγχρονος Σταυροφόρος» πια
Μόνο καμιά φορά το Βλέμμα κρέμεται
Σαν Ψωλή ακαύλωτη στην Απαγόρευση
Σαν Πείνα που βοσκά Βδέλλες στο Βάλτο
Θυμάται τότε που παιδούλα η Ανθρωπώ
Πλάι περπατούσε στο Ποτάμι
Φουσκώσαν οι Βδέλλες και πέσαν πάνω της
Ρουφήξαν όλο το Αίμα
Μάλλον τότε
Τότε μάλλον εσυμμορφώθη
Πίσω απ' τις λιάνες τις στριφτές
Μέσα απ' των Αισθήσεων τα Φυλλώματα
Όπου έπεσεν όρθιος ο Φτερωτός
Μέσα σε δυο νεανικά κορμιά της Νήσου τα στενά
Η Σάμος-Το Κουσάντασι-Η Σμύρνη
Με Αίμα πληρώνουν οι Μύστες
Με μάτια στ' ακροδάχτυλα και στις πατούσες τα αυτιά
Με Σκελετό σπασμένο στα χαλάσματα
Και πόδια προπέλες απ' της ταχυκαρδίας τη Βοή

Σ' αυτό το εικόνισμα να πας να προσκυνήσεις
Εκεί που τα παιδούδια αναλήφτηκαν
Με την αμάραντη Αθωότητα την Όψη τους ν' ασημίζει
Ερωτιδείς τους χάρτες μελετούν
Σφίγγες αντωπές
Με Μωβ ή Σκούρο Μπλε τα δύο «Μισά» τους
«Ιδια» να νιώθουν μα σαν σε «διαφορετικές» προεκτάσεις
Χορδή το Φως το αέναο καταβροχθίζει
Με σκληρή προσπάθεια
Μπορεί και να μην κλάψεις

Δεν είναι σάκος μ' άπλυτα η Νιότη
Να της προσάπτεις εξηγήσεις
Μήτε απαγορεύσεις να της καταλογίζεις
Σε Θόλους να την υποδέχεται εγείροντας ανησυχία
Θόλοι είναι ο προθάλαμος πριν τη Φυλακή
Κι η Νιότη δεν κατέχει «πρωινή αναφορά»
Μήτε φιρμάνια ενσωματώνει προστασίας
Κοιτάζει το θανατικό en face
Κι απλώνει τη βεντάλια της ουράς της
Την Ηδονή χαϊδεύει αιρετικά με passe-partout
Δεν κόπτεται για τη σειρά στο ΙΚΑ
Μηδέ για ΜΕΘ οικονομεύει
Μόνο παφλάζει την απροσδιόριστη Στιγμή
Φορά τ' αεριωθούμενά της και δραπετεύει προς το Σύμπαν
Κυοφορώντας Κεραυνό πνιγμένη στο χασίς
Και την πρωτόγονη μετάληψη

Η Θάλασσα είναι μαύρη
Κι ο Εωσφόρος Ληστής και Βασιλιάς
Βάλε στα μάτια σκήπτρα
Κι αρώματα στην Πλώρη

Είναι αρκετά πρωί
Σέρνω τη βαλίτσα μου ανόρεχτα στην πολύβουη Πόλη
Βασικά δεν γνωρίζω αν τη σέρνω ή αν με σέρνει
Δεν αναπνέω
Ψεύτικες-Ξερές τσιρίδες στον Πλανήτη των Πτωμάτων
Γκριμάτσες παραπληγικών αποδέχονται την «Τιμωρία» τους
Δεν ξεμπέρδεψαν ποτέ απ' τη Φυλακή τους
Δε γίναν ποτέ ΑΓΡΙΜΙΑ σε μιαν αβάσταχτη Νύχτα
Σε Πλημμυρίδα ακατάσχετων Ήχων με σάπια Κουπιά
Ψάχνουν ένα Εραστή στο Άρλεκιν
Μιαν Ερωμένη σε πνιγηρή παρτούζα
Αγοράζουν σε πακέτο τυλιγμένη
500 δράμια «Δημοκρατίας» μαζί με τ' άλλα ψώνια
Να 'χουν κι ένα άλλοθι στο ντουλάπι
Για την ανολοκλήρωτη Επανάσταση
Για τον εξαρθρωμένο τους Αρκούδο
Μέσα στο νάυλον και τη σπασμένη τριχιά
«Μην παραιτείσαι», σου λένε
«Να μην παραιτηθείς» απ' τη σαπίλα εννοώντας
Δεν αναπνέω
Ανεβοκατεβαίνει με ορμή ο μπαλτάς
Στην τάβλα του χασάπικου τα κοκαλιάρικα Σκυλιά
Και στο σομιέ του Ψυχιατρείου
Μοιράζονται φυλλάδια γι' ανατινάξεις Ιδρυμάτων
Εγκωμιάζονται οι νεοσκαμμένοι τάφοι
Κλείδωσαν το «Full» και το «Part» Ωράριο
Δεκάδες Λογαριασμοί απλήρωτοι και πρόστιμα
Γουργουρίζουν τα στομάχια του Κόσμου
Τσουβαλιασμένα ρούχα στη ντουλάπα
Ο Υπόκωφος Θόρυβος απ' τα Υγρά της Ασιτίας
Σπασμένα υδραυλικά κι αποχετεύσεις
Καμμένες λάμπες με χροιά συμπάθειας
Υπερχειλισμένοι Βόθροι και λέξεις με ύφος δοσοληψίας
Πλάτες γυρισμένες και στόματα βρωμερά
Για καταδίκη έτοιμα
Κι απλώς
Σέρνω τη βαλίτσα μου
Που ξέρεις εσύ
Τι με κρατά ακόμη κι ανασαίνω

Νεκρική Ακαμψία
Προσωπεία εν Αγνοία
Σταυρωμένοι με πόδι παράλυτο
Είναι που κάνουν δέρμα το Ψέμμα
Δεν αναπνέω

Σπλάτερ ενδημών ο εν της Θανής
Σφαγιασθήτω το Όραμά Σου·
Εν χρόνω ευθέτω η Δουλεία Σου·
Φιμωθήτω τα «Επίγονά» Σου,
Ως εν Υπακοή Τέκνο ικανό
Και επί των Νόμων ευλαβής·
Της Επιβίωσης το αφιόνι Ημών το ομοούσιον
Δός ήμῖν για να φονεύσομεν τον Ίμερον·
Καὶ ἄφες ήμῖν Ιδεολογήματα ήμῶν,
Ως καὶ ήμεῖς ἀφίεμεν εις τους «Ειδικούς»
Ταις ανάσαις ήμῶν·

Είναι τα Σύνορα που τάχα «κινδυνεύουν»

Έγκλειστα στη βαρύτητα

Αποθηκευμένα στο Κελάρι

Βιάζονται να προλάβουν

Να προλάβουν να «Εξουσιάσουν»

Κάποιος εκπαιδεύεται να διατάζει

Κάποιος εκπαιδεύεται να υπακούει

Στριμώχνομαι ανάμεσα στους Διαβάτες
Με τα τραυματισμένα τους σπλάγχνα χαιρέκακα
Με μύχια εξαγοράσιμα κι εξαγορασμένα
Τυποποιητικά κανιβαλισμένα
Παίζουν με τα στρατιωτάκια τους στα παραπήγματα
Βιάζονται
Βιάζονται να προλάβουν
Να προλάβουν ν' «Αντέξουν»
Τα νέα «κρούσματα Πείνας» και τα «νευρικά» Σημεία
Μέσω ποιας πράξης «θεμελιακής» παρήχθησαν
Της Ύλης τα Στοιχεία
Είναι τα Σύνορα που τάχα «κινδυνεύουν»
Έγκλειστα στη βαρύτητα
Αποθηκευμένα στο Κελάρι
Βιάζονται να προλάβουν
Να προλάβουν να «Εξουσιάσουν»
Κάποιος εκπαιδεύεται να διατάζει
Κάποιος εκπαιδεύεται να υπακούει

Όλα έχουν ένα Τέλος
Κι εγώ ως Ναυαγός μόνο για τη Θάλασσα
Μόνο για τη Θάλασσα μπορώ να ομιλώ
Όλα έχουν ένα Τέλος
Μα Τίποτα δεν τελειώνει
Εκκινεί το Τέλος τις προπέλες μιας Νέας Αρχής
Σε μια ζωντανή Γωνία του Χάους

Προσοχή!
Υπάρχουν Ερπέτα τριγύρω
Το δηλητηριώδες δάγκωμα αφήνει χρόνο
Να κοινολογήσεις την πληροφορία
Το θανατηφόρο ωστόσο δάγκωμά τους
Δεν αφήνει καθόλου χρόνο

Προσοχή!
Όσοι είστε ΠΟΥΛΙΑ
Τα ΠΟΥΛΙΑ τρελαίνονται για ερπετά
Και συχνά πεθαίνουν επί τόπου

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ή ΘΑΝΑΤΟΣ

ΑΕΡΑ
ΑΕΡΑ
ΑΕΡΑ...

Προσοχή!
Όσοι είστε ΠΟΥΛΙΑ
Τα ΠΟΥΛΙΑ
Τρελαίνονται για ερπετά
Και συχνά
Πεθαίνουν επί τόπου

Συντελεστές του έργου

- **Κείμενο:** Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
- **Σκηνοθεσία:** Ευαγγελία Τυμπλαλέξη

Βιντεολήψεις:

- Χρύσα Ζουρνή
 - Στέφανος Γιοβανόβσκι
 - Εύα Δρυμούση
 - Νίκος Κυριαζής
 - Θεανώ Ρούσσαρη
 - Λουκάς Παπλωματάς
 - Μαρία Ζουρνή
 - Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
-
- **Montage & Επιμέλεια Βίντεο:** Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
 - **Ηχογράφηση & Επιμέλεια Ήχου:** Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
 - **Απαγγελία:** Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
 - **Συν-Απαγγελία στα Σημεία:** Χριστίνα Γαλανάκου, Στέφανος Γιοβανόβσκι, Ειρήνη Γουργιώτη
 - **Φωνητικά:** Χριστίνα Γαλανάκου & Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
 - **Ειδική συμμετοχή σε επιλεγμένα φωνητικά:** Άννα-Μαρία Γιοβάνου
 - **Maquillage:** Ο Ένας βάφει τον Άλλον
 - **Επιμέλεια PDF:** Ευαγγελία Τυμπλαλέξη

Εμφανίζονται:

- Αθανασία Δρυμούση
- Λουκάς Παπλωματάς
- Έλενα Κουκιάσα
- Νίκος Κυριαζής
- Ελένη Σολωμού
- Nardi Senka
- Σπύρος Ζαννιάς
- Εύα Δρυμούση
- Μάριος Ματσόταϊ
- Χρύσα Ζουρνή
- Γιώργος Δημακόπουλος
- Μαρία Ζουρνή
- Στέφανος Γιοβανόβσκι
- Ευαγγελία Τυμπλαλέξη
- Στον ρόλο της «Ελένης» η μικρούλα Άννα-Μαρία Γιοβάνου
- Ειδική συμμετοχή στην ενότητα «Ειρωνεία»: Αθανασία Σβώλη
- Ειδική συμμετοχή στην ενότητα «Ειρωνεία»: Χάνιε και Άρσαλον, μικρούληδες από τις Φιλιπίνες, οι οποίοι βρίσκονταν τυχαία με τους γονείς τους στο Λιμάνι Θεσσαλονίκης τη στιγμή που εμείς ήμασταν εν ώρα γυρισμάτων. Εξ αρχής εξέφρασαν την επιθυμία να φωτογραφηθούμε μαζί, τους έκανε εντύπωση το μακιγιάζ των προσώπων μας, το οποίο «εμπεριέχει τη σουρρεαλιστική-εξπρεσιονιστική χροιά του ανατολίτικου ύφους», όπως μας είπαν. Ως αντίδωρον αντιπροτείναμε να συμμετάσχουν και σε λήψη, την οποία πρόταση δέχθηκαν ενθουσιωδώς. Η χαρά μας απερίγραπτη από την εν λόγω σύμπραξη.

Το γυροσκόπιο αντίληψης της Ευαγγελίας Τυμπλαλέξη οδονάται για τα κακώς κείμενα στον Πλανήτη. Νιώθει να πάλλεται σε χώρο μαγνητικά απομονωμένο και η πυξίδα έχει χαθεί.

Γέννα
Θάνατος

Στη μέση λευκό Κελί

Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί

Γέννα

Θάνατος
Διώκεται όποιος έχει διάθεση
για Ζωή

Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί
Είμαι Πουλί...

